

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren 1
- ★ Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet 9
- ★ Rådets direktiv 97/79/EF af 18. december 1997 om ændring af direktiv 71/118/EØF, 72/462/EØF, 85/73/EØF, 91/67/EØF, 91/492/EØF, 91/493/EØF, 92/45/EØF og 92/118/EØF for så vidt angår tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet 31

1

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/66/EF

af 15. december 1997

om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾, og

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 6. november 1997, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det kræves i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽⁴⁾, at medlemsstaterne med henblik på fri udveksling af personoplysninger inden for Fællesskabet skal sikre fysiske personers rettigheder og frihed i forbindelse med behandling af personoplysninger, herunder navnlig disse personers krav på privatlivets fred;

(2) telekommunikationshæmmeligheden er garanteret ved de internationale instrumenter på menneskerettighedsområdet (herunder navnlig den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder) og ved medlemsstaternes forfatninger;

(3) nye avancerede digitale teknikker er ved at blive taget i anvendelse i offentlige telenet i Fællesskabet, og dette medfører, at der er et særligt behov for beskyttelse af personoplysninger og brugerens privatliv; det er kendetegnende for udviklingen af informationssamfundet, at der indføres nye teletjenester; en vellykket grænseoverskridende udvikling af disse tjenester, herunder »video on demand« og interaktivt tv, afhænger delvis af, at brugerne har tillid til, at deres privatliv ikke krænkes;

(4) dette gælder navnlig i forbindelse med indførelsen af det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) og digitale mobilnet;

(5) Rådet har i sin resolution af 30. juni 1988 om etablering af et fælles marked for teletjenester og -udstyr inden 1992⁽⁵⁾ opfordret til, at der tages skridt til at beskytte personoplysninger, således at den fremtidige udvikling af telekommunikation i Fællesskabet kan foregå under betryggende forhold; Rådet understregede igen betydningen af at beskytte personoplysninger og privatlivets fred i sin resolution af 18. juni 1989 om forstærket samordning i forbindelse med indførelsen af et tjenesteintegreret digitalnet (ISDN) i Det Europæiske Fællesskab inden 1992⁽⁶⁾;

(6) Europa-Parlamentet har understreget vigtigheden af, at personoplysninger og privatlivets fred beskyttes i telenettene, navnlig i forbindelse med indførelsen af det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN);

(7) med hensyn til offentlige telenet bør der træffes specifikke foranstaltninger af lovgivningsmæssig, administrativ og teknisk art for at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og juridiske personers legitime interesser,

⁽¹⁾ EFT C 200 af 22.7.1994, s. 4.

⁽²⁾ EFT C 159 af 17.6.1991, s. 38.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11. marts 1992 (EFT C 94 af 13.4.1992, s. 198), Rådets fælles holdning af 12. september 1996 (EFT C 315 af 24.10.1996, s. 30) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. januar 1997 (EFT C 33 af 3.2.1997, s. 78). Europa-Parlamentets afgørelse af 20. november 1997 (EFT C 371 af 8.12.1997). Rådets afgørelse af 1. december 1997.

⁽⁴⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT C 257 af 4.10.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 196 af 1.8.1989, s. 4.

- navnlig mod den voksende risiko, der er forbundet med automatiseret opbevaring og behandling af oplysninger om abonnenter og brugere;
- (8) de foranstaltninger af lovgivningsmæssig, administrativ og teknisk art, medlemsstaterne har vedtaget i telekommunikationssektoren med henblik på beskyttelse af personoplysninger, privatlivets fred og juridiske personers legitime interesser, bør harmoniseres for at undgå hindringer for gennemførelsen af det indre marked for telekommunikation i overensstemmelse med målene i traktatens artikel 7 A; harmoniseringen begrænser sig til de krav, der er nødvendige for at sikre, at fremme og udvikling af nye teletjenester og -net mellem medlemsstater ikke hindres;
- (9) medlemsstaterne, leverandørerne og de berørte brugere samt de kompetente organer på fællesskabsplan bør samarbejde om at skabe og udvikle de relevante teknologier, hvor dette er nødvendigt for at gennemføre de garantier, der er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv;
- (10) disse nye tjenester omfatter interaktivt tv og »video on demand«;
- (11) i telesektoren, navnlig i alle forhold vedrørende beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som ikke specifikt er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, herunder den registransvarliges forpligtelser og fysiske personers rettigheder, finder direktiv 95/46/EF anvendelse; direktiv 95/46/EF anvendes på ikke offentligt tilgængelige teletjenester;
- (12) i lighed med bestemmelserne i artikel 3 i direktiv 95/46/EF finder dette direktiv ikke anvendelse på beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er forbundet med aktiviteter, der ikke er omfattet af fællesskabsretten; det er op til medlemsstaterne at træffe de foranstaltninger, de finder nødvendige til beskyttelse af den offentlige sikkerhed, statens sikkerhed (herunder statens økonomiske interesser, når disse aktiviteter er forbundet med spørgsmål vedrørende statens sikkerhed) og statens aktiviteter på det strafferetlige område; dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for lovligt at aflytte telekommunikation med et af disse formål for øje;
- (13) abonnenter på offentligt tilgængelige teletjenester kan være fysiske eller juridiske personer; bestemmelserne i det direktiv tager som supplement til direktiv 95/46/EF sigte på at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder, navnlig deres ret til privatlivets fred, samt juridiske personers legitime interesser; disse bestemmelser kan i intet tilfælde forpligte medlemsstater til at udvide anvendelsen af direktiv 95/46/EF til at omfatte beskyttelse af juridiske personers legitime interesser; denne beskyttelse er sikret inden for rammerne af gældende fællesskabsret og national lovgivning;
- (14) visse krav i relation til visning af A-nummer og af tilsluttet nummer samt begrænsning heraf og i relation til automatisk viderestilling til abonnentlinjer, der er forbundet med analoge net, må ikke gøres bindende i særlige tilfælde, hvor opfyldelsen heraf ville være teknisk umulig eller forde uforholdsmæssig stor økonomisk indsats; da det er vigtigt for de berørte parter at kende til sådanne tilfælde, bør medlemsstaterne underrette Kommissionen herom;
- (15) leverandører af teletjenester skal træffe passende foranstaltninger for at beskytte deres tjenester, om nødvendigt i samarbejde med netudbyderen, og informere abonnenter om eventuelle særlige risici for brud på netsikkerheden; sikkerheden evalueres på baggrund af artikel 17 i direktiv 95/46/EF;
- (16) der bør træffes foranstaltninger til at hindre uautoriseret adgang til samtaler for at beskytte telekommunikationshemmeligheden, når det gælder samtaler, der finder sted via offentlige telekommunikationsnet og offentligt tilgængelige telekommunikationstjenester; den nationale lovgivning i visse medlemsstater forbyder kun uautoriseret adgang til samtaler, når det sker med forsæt;
- (17) abonnentdata, som behandles ved etablering af samtaler, indeholder oplysninger om fysiske personers privatliv og vedrører retten til respekt for deres korrespondance eller vedrører juridiske personers legitime interesser; sådanne data må kun lagres i det omfang, det er nødvendigt for tjenestens gennemførelse med henblik på debitering og afregning for tilslutninger, og kun i et begrænset tidsrum; ønsker leverandøren af de offentligt tilgængelige teletjenester at underkaste sådanne data yderligere behandling med henblik på markedsføring af egne tjenester, må dette kun ske, hvis abonnenten har givet sit samtykke hertil på grundlag af nøjagtig og fuldstændig oplysning fra leverandøren af de offentligt tilgængelige teletjenester om arten af den yderligere behandling, han agter at foretage;

- (18) indførelsen af specificerede samtaleopgørelser har forbedret abonnentens muligheder for at kontrollere rigtigheden af de takster, tjenesteleverandøren opkræver, men samtidig kan de udgøre en fare for offentligt tilgængelige teletjenesters brugeres privatliv; for at beskytte brugerens privatliv skal medlemsstaterne derfor tilskynde til udvikling af valgmuligheder inden for teletjenester, herunder alternative betalingsfaciliteter, som giver mulighed for anonym og strengt privat adgang til offentligt tilgængelige teletjenester, f.eks. telekort eller betaling med kreditkort; medlemsstaterne kan også med samme formål for øje kræve, at nogle af cifrene i de opkaldte numre i de specificerede opgørelser udgår;
- (19) for så vidt angår A-nummervisningsfunktionen er det nødvendigt at beskytte den kaldende parts ret til at forhindre, at det nummer, hvorfra opkaldet foretages, identificeres, og den kaldte parts ret til at afvise opkald fra uidentificerede numre; det er i specifikke tilfælde berettiget at suspendere en blokering af denne funktion; visse abonnenter, herunder særlige hjælpetjenester og lignende, har en interesse i at sikre deres opkald fuld anonymitet; for så vidt angår identifikation af tilsluttede numre er det nødvendigt at beskytte den kaldte parts ret til og legitime interesse i at suspendere identifikationen af det nummer, som den kaldende part faktisk er tilsluttet, navnlig i tilfælde af viderestilling; leverandører af offentligt tilgængelige teletjenester skal informere deres abonnenter om muligheden for A-nummervisning og identifikation af det tilsluttede nummer i nettet og om alle de tjenester, der tilbydes på grundlag af A-nummervisning og identifikation af det tilsluttede nummer, og om de muligheder for at beskytte privatlivets fred, der er til rådighed; dette vil give abonnenterne mulighed for at foretage et bevidst valg blandt de muligheder for at beskytte privatlivets fred, de kunne ønske sig at gøre brug af; de muligheder, der er for at beskytte privatlivets fred på den enkelte linje, skal ikke nødvendigvis tilbydes som en automatisk nettjeneste, men kan eventuelt etableres efter anmodning til leverandøren af den offentligt tilgængelige teletjeneste;
- (20) der bør træffes foranstaltninger, der sikrer abonnenterne mod gener som følge af automatisk viderestilling fra anden side; i sådanne tilfælde bør abonnenten have mulighed for at standse de opkald, der viderestilles til hans terminal, ved blot at anmode leverandøren af de offentligt tilgængelige teletjenester herom;
- (21) abonnentfortegnelser distribueres i store oplag og er offentligt tilgængelige; af hensyn til privatlivets fred og legitime interesser for juridiske personer må abonnenter kunne bestemme, i hvor stor udstrækning deres personoplysninger skal offentliggøres i sådanne abonnentfortegnelser; medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne mulighed til abonnenter, der er fysiske personer;
- (22) der bør træffes foranstaltninger, der sikrer abonnenterne mod krænkelse af privatlivets fred i form af uønskede telefoniske henvendelser og telefax; medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne bestemmelse til abonnenter, der er fysiske personer;
- (23) ved indførelsen af nye tekniske funktioner i telekommunikationsudstyr med henblik på beskyttelse af data bør det sikres, at dette sker på et harmoniseret grundlag, således at det indre marked kan fungere tilfredsstillende;
- (24) i lighed med bestemmelserne i artikel 13 i direktiv 95/46/EF kan medlemsstaterne under særlige omstændigheder begrænse rækkevidden af abonnentens forpligtelser og rettigheder, f.eks. ved at sikre, at leverandøren af en offentligt tilgængelig teletjeneste kan suspendere blokeringen af A-nummervisningsfunktionen i overensstemmelse med national lovgivning med henblik på at forebygge eller afsløre strafbare handlinger eller med henblik på statens sikkerhed;
- (25) der skal i medlemsstaternes lovgivning være fastsat retsmidler til afhjælpning af tilfælde, hvor brugernes og abonnenternes rettigheder tilsidesættes; personer, der overtræder de nationale forskrifter, der fastsættes i medfør af dette direktiv, skal kunne straffes, uanset om de pågældende personer henholder under privat- eller offentligtretlig lovgivning;
- (26) i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv vil det være formålstjenligt at udnytte de erfaringer, der opnås i den arbejdsgruppe for beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, som er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, og som er sammensat af repræsentanter for medlemsstaternes tilsynsmyndigheder;
- (27) som følge af den teknologiske udvikling inden for telesektoren og den deraf følgende udvikling i udbuddet af tjenester vil det være nødvendigt at fastlægge tekniske specifikationer for de kategorier af data, der er opregnet i bilaget til dette direktiv angående anvendelsen af artikel 6 i dette direktiv, med bistand af det udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, der er nedsat ved artikel 31 i direktiv 95/46/EF, for at sikre en konsekvent gennemførelse af kravene i dette direktiv uanset den teknologiske udvikling; denne fremgangsmåde finder kun anvendelse på de specifikationer,

der er nødvendige for tilpasning af bilaget til den nye teknologiske udvikling under hensyn til ændringer i efterspørgslen på markedet og hos forbrugerne, og Kommissionen skal behørigt underrette Europa-Parlamentet, når den agter at anvende denne fremgangsmåde; ellers anvendes proceduren i traktatens artikel 100 A;

- (28) for at lette overholdelsen af bestemmelserne i dette direktiv er der behov for specifikke ordninger for den behandling af oplysninger, der allerede finder sted på det tidspunkt, hvor den nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv træder i kraft —

- b) »bruger« en fysisk person, som anvender en offentligt tilgængelig teletjeneste i privat eller forretningsmæssigt øjemed, uden nødvendigvis at abonnere på den pågældende tjeneste
- c) »offentligt telenet« transmissionssystemer og, hvor det er relevant, koblingsudstyr og andet udstyr, som giver mulighed for fremføring af signaler mellem bestemte termineringspunkter via kabler, radiobølger, lyslederkabler eller ved andre elektromagnetiske fremføringsmåder, som helt eller delvis anvendes til at stille offentligt tilgængelige teletjenester til rådighed
- d) »teletjeneste« tjenester, der helt eller delvis består i fremføring og rutning af signaler via telenet, bortset fra radio/tv-spredning.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Dette direktiv tager sigte på en harmonisering af medlemsstaternes bestemmelser, der er nødvendig for at sikre et ensartet niveau med hensyn til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig privatlivets fred i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for telesektoren, og for at sikre fri omsætning af sådanne oplysninger og af teleudstyr og -tjenester i Fællesskabet.

2. Med henblik på at nå de i stk. 1 omhandlede mål specificerer og supplerer dette direktivs bestemmelser direktiv 95/46/EF. Nærværende bestemmelser beskytter desuden legitime interesser hos abonnenter, der er juridiske personer.

3. Dette direktiv gælder ikke for aktiviteter, der ikke er omfattet af fællesskabsretten, som f.eks. de aktiviteter, der er fastsat i afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union, og under ingen omstændigheder for aktiviteter, der vedrører den offentlige sikkerhed, forsvar, statens sikkerhed (herunder statens økonomiske interesser, når disse aktiviteter er forbundet med spørgsmål vedrørende statens sikkerhed) og statens aktiviteter på det strafferetlige område.

Artikel 2

Definitioner

Ud over de definitioner, der er fastsat i direktiv 95/46/EF forstås i dette direktiv ved:

- a) »abonnent« en fysisk eller juridisk person, som har indgået aftale med en leverandør af offentligt tilgængelige teletjenester om levering af sådanne tjenester

Artikel 3

Tjenester

1. Dette direktiv finder anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med, at offentligt tilgængelige teletjenester inden for offentlige telenet i Fællesskabet stilles til rådighed, herunder især via det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) og offentlige digitale mobilnet.

2. Artikel 8-10 finder anvendelse på abonnentlinjer, der er tilsluttet digitalnet, og, hvis dette er teknisk muligt og ikke fordrer uforholdsmæssig stor økonomisk indsats, på abonnentlinjer, der er tilsluttet analoge net.

3. Medlemsstaterne skal til Kommissionen indberette tilfælde, hvor det vil være teknisk umuligt eller medføre uforholdsmæssigt store investeringer at opfylde kravene i artikel 8-10.

Artikel 4

Sikkerhed

1. Leverandøren af en offentligt tilgængelig teletjeneste skal træffe passende tekniske og organisationsmæssige foranstaltninger for at beskytte sine tjenester, om nødvendigt sammen med leverandøren af det offentlige telenet, med hensyn til netsikkerheden. Under hensyn til teknologiens stade og omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen skal disse foranstaltninger garantere et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risikoen.

2. Hvor der er særlig risiko for brud på netsikkerheden, skal leverandøren af en offentligt tilgængelig teletjeneste informere abonnenterne herom samt om, hvorledes sådanne brud på nogen måde kan forebygges, herunder om de dermed forbundne omkostninger.

*Artikel 5***Telekommunikationshemmeligheden**

1. Medlemsstaterne sikrer via nationale forskrifter telekommunikationshemmeligheden ved brug af offentlige telenet og offentligt tilgængelige teletjenester. De forbyder især aflytning, registrering, lagring og andre måder, hvorpå samtaler kan opfanges eller overvåges af andre end brugerne, uden at de pågældende brugere har indvilget heri, bortset fra tilfælde, hvor det er tilladt ifølge loven, jf. artikel 14, stk. 1.

2. Stk. 1 vedrører ikke lovmedholdelig optagelse af samtaler, der foretages som led i lovlig forretningspraksis med henblik på at kunne forelægge bevis for en handelstransaktion eller enhver anden forretningsmæssig samtale.

*Artikel 6***Trafik- og debiteringsdata**

1. Trafikdata vedrørende abonnenter og brugere, som behandles ved etablering af samtaler, og som lagres af leverandøren af et offentligt telenet og/eller en offentligt tilgængelig teletjeneste, skal slettes eller gøres anonyme efter samtalens afslutning, jf. dog bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4.

2. Med henblik på debitering af abonnenten og afregning for samtrafik er det tilladt at behandle de data, der er nævnt i bilaget. En sådan behandling er tilladt indtil udløbet af den lovhjemlede forældelsesfrist for sådanne gældsforpligtelser eller afregninger.

3. Med henblik på markedsføring af egne teletjenester er det tilladt leverandøren af en offentligt tilgængelig teletjeneste at behandle de i stk. 2 omtalte oplysninger, hvis abonnenten har givet sit samtykke hertil.

4. Behandling af trafik- og debiteringsdata må kun foretages af de personer, som handler efter bemyndigelse fra leverandører af de offentlige telenet og/eller offentligt tilgængelige teletjenester, som er beskæftiget med debitering eller trafikstyring, henvendelser fra kunder, opsporing af svig eller med markedsføring af leverandørens egne teletjenester, og skal begrænses til det for sådanne aktiviteter strengt nødvendige.

5. Stk. 1, 2, 3 og 4 berører ikke de kompetente myndigheders mulighed for i overensstemmelse med gældende lovgivning at indhente oplysninger om debiterings-

eller trafikdata med henblik på bilæggelse af tvister, navnlig vedrørende samtrafik eller debitering.

*Artikel 7***Specificerede samtaleopgørelser**

1. Abonnenter har ret til at modtage uspecificerede samtaleopgørelser.

2. Medlemsstaterne skal anvende nationale bestemmelser for at sikre, at der ikke er modstrid mellem abonnenternes ret til at modtage specificerede samtaleopgørelser og kaldende brugeres og kaldte abonnenters ret til privatlivets fred, f.eks. ved at sikre, at brugere og abonnenter råder over tilstrækkelige alternative kommunikations- eller betalingsmuligheder.

*Artikel 8***Visning af A-nummer og af tilsluttet nummer samt begrænsning heraf**

1. Hvor der er adgang til visning af A-nummer, skal den kaldende bruger i forbindelse med hvert enkelt opkald have mulighed for ved hjælp af en simpel, gebyrfri anordning at forhindre, at hans abonnentnummer fremsendes til A-nummervisning. Den kaldende abonnent skal have denne mulighed på hver enkelt linje.

2. Hvor der er adgang til visning af A-nummer, skal den kaldte abonnent have mulighed for ved hjælp af en simpel anordning, der er gebyrfri ved rimelig anvendelse heraf, at forhindre visning af A-nummeret ved ankommende opkald.

3. Hvor der er adgang til visning af A-nummer, og A-nummeret vises inden tilslutningen, skal den kaldte abonnent have mulighed for ved hjælp af en simpel anordning at afvise ankommende opkald, når den kaldende bruger eller abonnent har blokeret visningen af A-nummeret.

4. Hvor der er adgang til visning af tilsluttet nummer, skal den kaldte abonnent have mulighed for ved hjælp af en simpel, gebyrfri anordning at forhindre, at den kaldende bruger kan identificere det tilsluttede nummer.

5. Stk. 1 finder også anvendelse på opkald fra Fællesskabet til lande uden for dette. Stk. 2, 3 og 4 gælder også for ankommende opkald fra tredjelande.

6. Medlemsstaterne sikrer, at leverandørerne af offentligt tilgængelige teletjenester, når der er adgang til visning af A-nummer og/eller tilsluttet nummer, informerer offentligheden herom og om mulighederne i stk. 1, 2, 3 og 4.

*Artikel 9***Undtagelsesbestemmelser**

Medlemsstaterne sikrer, at der er gennemskuelige procedurer for den måde, hvorpå leverandøren af et offentligt telenet og/eller en offentligt tilgængelig teletjeneste kan suspendere blokeringen af A-nummervisningen:

- a) midlertidigt, når en abonnent anmoder om at få chikaneopkald eller andre generende opkald eftersporet. I så tilfælde skal de data, hvorved den kaldende abonnent identificeres, i overensstemmelse med national lovgivning opbevares og stilles til rådighed af leverandøren af et offentligt telenet og/eller en offentligt tilgængelig teletjeneste
- b) for specifikke linjer med henblik på at give organisationer, der tager sig af nødopkald og er godkendte som sådanne af en medlemsstat, herunder retshåndhævende myndigheder, ambulancetjenester og brandvæsener, mulighed for at reagere på sådanne opkald.

*Artikel 10***Automatisk viderestilling**

Medlemsstaterne sikrer, at enhver abonnent har mulighed for gebyrfrit og ved hjælp af en simpel anordning at stoppe en tredjepart i at foretage automatisk viderestilling til abonnentens terminal.

*Artikel 11***Abonnentfortegnelser**

1. Personoplysninger i trykte eller elektroniske abonnentfortegnelser, som er offentligt tilgængelige eller kan opnås gennem nummeroplysningen, må ikke indeholde andre oplysninger end dem, der er nødvendige for at kunne identificere en given abonnent, medmindre abonnenten udtrykkeligt har givet tilladelse til, at der offentliggøres yderligere personoplysninger. En abonnent har ret til gebyrfrit at kræve at blive udeladt af en trykt eller elektronisk fortegnelse, at anføre, at vedkommendes personoplysninger ikke må benyttes til direkte markedsføring, at vedkommendes adresse delvis udelades, og når dette er relevant rent sprogligt, at det ikke fremgår af fortegnelsen, om vedkommende er en mand eller kvinde.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade, at operatørerne kræver betaling af abonnenter, som gerne vil sikre sig, at særlige oplysninger, der vedrører dem, ikke optages i en fortegnelse, forudsat at den pågældende betaling ikke kan afholde abonnenten fra at udøve denne ret og under alle omstændigheder begrænses til de

omkostninger, som operatørerne reelt afholder til tilpasning og opdatering af listen over abonnenter, der ikke skal optages i den offentlige abonnentfortegnelse.

3. De i stk. 1 fastsatte rettigheder gælder for abonnenter, der er fysiske personer. Medlemsstaterne sikrer endvidere inden for rammerne af den gældende fællesskabsret og nationale lovgivning, at de legitime interesser for abonnenter, der ikke er fysiske personer, nyder tilstrækkelig beskyttelse for så vidt angår deres optagelse i offentlige abonnentfortegnelser.

*Artikel 12***Uønskede telefoniske henvendelser**

1. Anvendelse af automatiserede opkaldsanordninger uden menneskelige indgreb (automatisk opkaldsmaskine) eller telefaxmaskiner (fax) med henblik på direkte markedsføring kan kun tillades over for abonnenter, som forudgående har givet deres tilladelse hertil.
2. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for gebyrfrit at sikre, at uønskede telefoniske henvendelser, hvis formål er direkte markedsføring med andre midler end dem, der er nævnt i stk. 1, forbydes, medmindre de pågældende abonnenter har givet deres samtykke til at modtage sådanne henvendelser, eller forbydes for de abonnenters vedkommende, som har frabedt sig at modtage sådanne henvendelser, idet det i den nationale lovgivning skal afgøres, hvilken af de to muligheder der skal gælde.

3. De i stk. 1 og 2 fastsatte rettigheder gælder for abonnenter, der er fysiske personer. Medlemsstaterne sikrer endvidere inden for rammerne af den gældende fællesskabsret og nationale lovgivning, at de legitime interesser for abonnenter, der ikke er fysiske personer, nyder tilstrækkelig beskyttelse for så vidt angår uønskede telefoniske henvendelser.

*Artikel 13***Tekniske funktioner og standardisering**

1. Ved gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv drager medlemsstaterne omsorg for, at der ikke stilles bindende krav om, at terminaludstyr eller andet teledstyr skal indeholde specifikke funktioner, hvorved markedsføring af udstyr og den frie bevægelighed for sådant udstyr i medlemsstaterne og mellem disse hindres, jf. dog stk. 2, 3 og 4.
2. I tilfælde, hvor bestemmelser i dette direktiv kun kan gennemføres ved et krav om specifikke tekniske funktioner, underretter medlemsstaterne Kommissionen

herom ifølge den procedure, der er fastlagt ved Rådets direktiv 83/189/EØF vedrørende en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾.

3. Hvor der er behov herfor, sørger Kommissionen for, at der udarbejdes fælles europæiske standarder for, hvorledes specifikke tekniske funktioner skal implementeres i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse, og Rådets beslutning 87/95/EØF af 22. december 1986 om standardisering inden for informationsteknologi og telekommunikation⁽²⁾.

Artikel 14

Udvidelse af anvendelsesområdet for visse bestemmelser i direktiv 95/46/EF

1. Medlemsstaterne kan vedtage lovbestemmelser med henblik på at indskrænke rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der nævnes i artikel 5, artikel 6 og artikel 8, stk. 1, 2, 3 og 4, hvis en sådan indskrænkning er nødvendig af hensyn til statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed, forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller uautoriseret brug af telekommunikationssystemet efter artikel 13, stk. 1, i direktiv 95/46/EF.

2. Bestemmelserne i direktiv 95/46/EF, kapitel III »retsmidler, ansvar og sanktioner«, finder anvendelse på nationale bestemmelser, der vedtages til nærværende direktivs gennemførelse, og på individuelle rettigheder afledt af nærværende direktiv.

3. Den gruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, som blev nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, udfører de opgaver, der er fastsat i artikel 30 i nævnte direktiv, også med hensyn til beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, samt legitime interesser i telesektoren, som er genstand for nærværende direktiv.

4. Kommissionen fastlægger med bistand af det udvalg, der er nedsat ved artikel 31 i direktiv 95/46/EF, de tekniske specifikationer i forbindelse med bilaget i overensstemmelse med den i samme artikel anførte procedure. Udvalget indkaldes specielt med henblik på de emner, nærværende direktiv vedrører.

Artikel 15

Gennemførelse af direktivet

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 24. oktober 1998.

Som undtagelse fra første afsnit sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 5 i dette direktiv senest den 24. oktober 2000.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning vedtages af medlemsstaterne.

2. Uanset artikel 6, stk. 3, kræves der ikke samtykke til behandling, der allerede er sat i værk på datoen for ikrafttrædelsen af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv. I disse tilfælde informeres abonnenterne om behandlingen, og medmindre de inden for en frist, som medlemsstaterne fastsætter, gør indsigelse, anses de for at have givet deres samtykke.

3. Artikel 11 finder ikke anvendelse på udgaver af abonnentfortegnelser, som er blevet offentliggjort, inden de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, træder i kraft.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1997.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

J.-C. JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/10/EF (EFT L 100 af 19.4.1994, s. 30).

⁽²⁾ EFT L 36 af 7.2.1987, s. 31. Beslutningen er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

*BILAG***Liste over data**

Til de formål, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, kan følgende oplysninger behandles:

data, der indeholder

- abonnentterminalens telefonnummer eller identifikationsnummer
  - abonnentens adresse og terminaltype
  - det samlede antal enheder, der skal debiteres i afregningsperioden
  - det kaldte abonnentnummer
  - samtalerne art, begyndelsestidspunkt og varighed og/eller mængden af transmitterede data
  - datoen for samtalen/tjenesten
  - anden information vedrørende afregningen, som f.eks. oplysninger om forudbetaling, ratevis afregning, lukning og rykkerskrivelser.
-

RÅDETS DIREKTIV 97/78/EF

af 18. december 1997

om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De animalske produkter eller produkter af animalsk oprindelse og vegetabiliske produkter, der er underkastet kontrol med henblik på at undgå spredning af sygdomme, der er smitsomme for dyr, er opført på listen i traktatens bilag II;

(2) det bidrager til at sikre forsyningerne og markedsstabiliteten, at der på fællesskabsplan fastsættes principper for tilrettelæggelse af veterinærkontrol for tredjelandsprodukter samtidig med, at de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af dyrs og menneskers sundhed harmoniseres;

(3) det er med gennemførelsen af det indre marked blevet endnu mere nødvendigt at fastsætte fælles principper for tilrettelæggelsen af veterinærkontrollen, eftersom kontrollen ved de indre grænser er blevet afskaffet;

(4) siden vedtagelsen af Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet⁽⁴⁾, har der fundet en udvikling sted med hensyn til direktivets anvendelse, og der er gjort nye erfaringer; for at opnå en større gennemsigtighed bør direktivet ændres;

(5) der bør fastsættes harmoniserede betingelser for alle produkter af animalsk oprindelse, der importeres fra tredjelande til EF; der bør kun gælde én kontrolordning for disse produkter, hvorfor der bør foretages relevante tilpasninger;

(6) der må fastsættes regler for sendinger, der er blevet ført ind i EF uden at være blevet frembudt til veterinærkontrol på et grænsekontrolsted;

(7) medlemsstaterne kan i nogle tilfælde stille yderligere krav til produkter, som skal importeres; den medlemsstat, der varetager kontrollen, skal tage hensyn til disse særlige nationale krav ved kontrollen;

(8) for produkter med endeligt bestemmelsessted i EF, der skal omlades fra et skib til et andet skib eller fra et fly til et andet fly, bør der fastsættes klare regler for, hvor kontrollen skal finde sted;

(9) ifølge EF-bestemmelserne bør nogle produkter for at beskytte folke- og dyresundheden overvåges fra det tidspunkt, hvor de ankommer til EF, til de når bestemmelsesstedet; der bør derfor fastsættes strenge regler;

(10) der bør også fastsættes strenge regler for at sikre, at produkter, der ankommer til EF-grænsen uden at have EF som endeligt bestemmelsessted, forlader EF igen;

(11) der bør skelnes mellem produkter, der opfylder EF-kravene ved import, og produkter, som ikke gør det; for at tage hensyn til disse forskelle bør der indføres separate kontrolordninger;

(12) levering af animalske produkter til forplejning af mandskab og passagerer på skibe eller i fly er erhvervsmæssigt af stor betydning for EF; disse produkter er ofte ikke i overensstemmelse med EF-kravene; der bør derfor fastsættes strenge regler for at beskytte folke- og dyresundheden;

(13) et EF-produkt, der afvises af et tredjeland og returneres til EF, bør anses for ikke længere at opfylde EF-kravene; der bør derfor for at beskytte folke- og dyresundheden fastsættes strenge regler med hensyn til sådanne produkter;

(14) der bør træffes ekstra sikkerhedsforanstaltninger for at forebygge svig og fastsættes harmoniserede foranstaltninger med henblik på at skride ind imod svigagtige handlinger og uregelmæssigheder;

⁽¹⁾ EFT C 285 af 23.8.1997, s. 7.

⁽²⁾ EFT C 85 af 17.3.1997, s. 76.

⁽³⁾ EFT C 66 af 3.3.1997, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 373 af 31.12.1990, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

(15) der er ved flere lejligheder foretaget betydelige ændringer af direktiv 90/675/EØF; da det er nødvendigt at foretage nye ændringer bør direktivet for klarheds skyld ophæves og afløses af nærværende direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne foretager i overensstemmelse med dette direktiv veterinærkontrol af tredjelandsprodukter, der føres ind i et af de i bilag I anførte områder.

Artikel 2

1. I dette direktiv anvendes definitionerne i artikel 2 i Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽¹⁾ og i artikel 2 i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽²⁾ i fornødent omfang.

2. Endvidere forstås ved:

- a) »produkter«: produkter af animalsk oprindelse som omhandlet i direktiv 89/662/EØF og 90/425/EØF, herunder biprodukter af animalsk oprindelse, der ikke er omfattet af traktatens bilag II, samt de i artikel 19 omhandlede planteprodukter
- b) »dokumentkontrol«: kontrol af veterinærcertifikater eller veterinærdokumenter eller andre dokumenter, som ledsager en varesending
- c) »identitetskontrol«: verifikation ved besigtigelse af overensstemmelsen mellem veterinærcertifikaterne eller veterinærdokumenterne eller andre dokumenter, der er fastsat i veterinærforskrifterne, og produkterne
- d) »fysisk kontrol«: kontrol af selve produktet, som kan omfatte kontrol af emballage og temperatur samt prøveudtagning og laboratorietest
- e) »den ansvarlige for fragten«: enhver fysisk eller juridisk person, som i overensstemmelse med bestemmel-

serne i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽³⁾ har ansvaret i forbindelse med de forskellige situationer, der er omhandlet i nævnte forordning, og som sendingen kan befinde sig i, samt hans repræsentant, som omhandlet i artikel 5 i nævnte forordning, og som påtager sig dette ansvar med hensyn til følgerne af kontrolforanstaltningerne i dette direktiv

- f) »sending«: en mængde produkter af samme type, som er omfattet af samme veterinærcertifikat eller veterinærdokument eller andre dokumenter, der er fastsat i veterinærforskrifterne, og som befordres med samme transportmiddel og kommer fra samme tredjeland eller del af et tredjeland
- g) »grænsekontrolsted«: et kontrolsted, der er udpeget og godkendt i henhold til artikel 6, og som skal foretage veterinærkontrol af produkter, der ankommer fra tredjelande til grænsen til et af de i bilag I anførte områder
- h) »indførsel«: at lade produkter overgå til fri omsætning samt at have til hensigt at lade produkter overgå til fri omsætning, jf. artikel 79 i forordning (EØF) nr. 2913/92
- i) »toldmæssig bestemmelse eller anvendelse«: den toldmæssige bestemmelse eller anvendelse, der er omhandlet i artikel 4, nr. 15, i forordning (EØF) nr. 2913/92
- j) »importbetingelser«: veterinærkrav efter EF-lovgivningen til produkter, der skal importeres
- k) »kompetent myndighed«: en medlemsstats centrale myndighed, der er beføjet til at udføre veterinærkontrol, eller en myndighed, som den har delegeret denne beføjelse til.

KAPITEL I

KONTROLLENS TILRETTELÆGGELSE OG VIRKNINGER

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sørger for, at ingen sendinger fra et tredjeland føres ind i et af de i bilag I anførte områder uden først at have været underkastet den i dette direktiv påbudte veterinærkontrol.
2. Medlemsstaterne sørger for, at alle sendinger føres ind i et af de i bilag I anførte områder via et grænsekontrolsted.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49).

⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF.

⁽³⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 (EFT L 17 af 21. 1. 1997, s. 1).

3. Medlemsstaterne sørger for, at de ansvarlige for fragten forpligtes til på forhånd ved behørig udfyldelse af det i artikel 5, stk. 1, omhandlede certifikat at meddele veterinærpersonalet på det grænsekontrolsted, hvor produkterne skal frembydes, relevante oplysninger eller at give en detaljeret beskrivelse, skriftligt eller via edb, af de i stk. 1 omhandlede sendinger, herunder også de i artikel 9 og artikel 19, stk. 1, omhandlede.

Medlemsstaterne kan kontrollere, om skibes og flys manifest stemmer overens med erklæringerne i ovennævnte dokumenter.

4. De toldmyndigheder, som grænsekontrolstedet geografisk henhører under, tillader kun den gældende toldmæssige bestemmelse eller anvendelse af sendingerne, hvis disse er i overensstemmelse med det i artikel 5, stk. 1, omhandlede certifikat.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og især listen over produkter, der er omfattet af veterinærkontrol, fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 4

1. Alle sendinger underkastes veterinærkontrol på det i artikel 3, stk. 2, omhandlede grænsekontrolsted af den kompetente myndigheds personale, der arbejder under embedsdyrlægens ansvar, jf. artikel 6, stk. 1, litra b).

2. For hver sending skal embedsdyrlægen på grundlag af de i artikel 3, stk. 3, nævnte oplysninger konsultere den database, der omhandles i bilag I til Rådets beslutning 92/438/EØF af 13. juli 1993 vedrørende datamatisering af veterinærprocedurerne (SHIFT-projektet)⁽¹⁾. Desuden skal han for hver sending, der skal importeres til et af de i bilag I til nærværende direktiv anførte områder, om fornødent konsultere den database, der omhandles i bilag II til beslutning 92/438/EØF.

Embedsdyrlægen påser, at der foretages det fornødne for at ajourføre den i beslutning 92/438/EØF omhandlede database.

3. Alle sendinger underkastes dokumentkontrol uanset den toldmæssige bestemmelse eller anvendelse for at fastslå:

a) at oplysningerne i certifikaterne og dokumenterne svarer til de oplysninger, der er fremsendt på forhånd jf. artikel 3, stk. 3.

b) at oplysningerne i veterinærcertifikaterne eller veterinærdokumenterne eller andre dokumenter, når der er tale om import, giver de krævede garantier.

4. Embedsdyrlægen skal med undtagelse af de særlige tilfælde, der er nævnt i artikel 9-15, foretage:

a) Identitetskontrol af hver enkelt sending for at sikre sig, at produkterne er i overensstemmelse med oplysningerne på de certifikater og dokumenter, der ledsager sendingen. Denne kontrol omfatter, undtagen for bulkvarer som omhandlet i Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. september 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel 1, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF⁽²⁾:

i) når produkter af animalsk oprindelse ankommer i containere: kontrol af at de plomberinger, som embedsdyrlægen (eller den kompetente myndighed) har foretaget til opfyldelse af kravene i EF-forskrifterne, er intakte, og at oplysningerne herpå svarer til dem, som er angivet i det ledsagende dokument eller certifikat

ii) i de øvrige tilfælde:

— for alle produkttypers vedkommende kontrol af, at stemplerne, de officielle mærker eller sundhedsmærker til identifikation af oprindelseslandet og -virksomheden forefindes og stemmer overens med certifikatets eller dokumentets

— for emballerede produkter eller produkter i pakninger endvidere kontrol af den specifikke mærkning, som kræves i veterinærforskrifterne.

b) Fysisk kontrol af hver enkelt sending for at:

i) sikre sig, at produkterne opfylder kravene i EF-lovgivningen og er i en sådan tilstand, at de kan anvendes til det formål, der er angivet i det ledsagende certifikat eller dokument.

Kontrollen foretages i overensstemmelse med kriterierne i bilag III

⁽¹⁾ EFT L 243 af 25.8.1992, s. 27. Beslutningen er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽²⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/90/EF (EFT L 13 af 16.1.1997, s. 24).

ii) foretage, med en hyppighed, som skal fastsættes inden den 1. juli 1999:

- de laboratorieundersøgelser, der skal gennemføres på stedet
- udtagning af de påkrævede officielle prøver og lade dem analysere hurtigst muligt.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 5

1. Når den påbudte veterinærkontrol er udført, skal embedsdyrlægen for den pågældende varesending udstede et certifikat, der attesterer kontrolresultaterne, efter modellen i bilag B til beslutning 93/13/EØF⁽¹⁾, eventuelt tilpasset i henhold til stk. 4.

2. Det i stk. 1 omhandlede certifikat skal ledsage sendingen

- så længe den forbliver under toldtilsyn, og i så tilfælde skal dokumentet henvise til tolddokumentet
- ved import indtil den første virksomhed, jf. direktiv 89/662/EØF, eller indtil det første bestemmelsescenter eller det første bestemmelsesorgan, jf. direktiv 90/425/EØF.

3. Hvis sendingen opdeles i flere partier, gælder bestemmelserne i stk. 1 og 2 for hver enkelt parti.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder tilpasningerne af bilag B til beslutning 93/13/EØF, fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 6

1. Grænsekontrolsteder skal:

- a) ligge i umiddelbar nærhed af indgangsstedet til et af de i bilag I anførte områder og i et område, som er udpeget eller godkendt af toldmyndighederne i henhold til artikel 38, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 2913/92.

Et grænsekontrolsted i en vis afstand fra indgangsstedet kan dog accepteres efter proceduren i stk. 2, hvis det på grund af geografiske forhold (f.eks. lossekaj, bjergpas) er nødvendigt og i tilfælde af jernbanetransport på den første jernbanestation, som den kompetente myndighed har udpeget

- b) ledes af en embedsdyrlæge, som har det faktiske ansvar for kontrollen. Embedsdyrlægen kan lade sig bistå af særligt uddannet hjælpepersonale.

Embedsdyrlægen skal sørge for, at de i artikel 1, stk. 1, tredje led, i beslutning 92/438/EØF nævnte databaser til stadighed ajourføres.

2. Den liste over grænsekontrolsteder, der gælder på datoen for offentliggørelsen af dette direktiv, kan senere ændres eller suppleres efter proceduren i artikel 29:

- a) ved tilføjelse af nye grænsekontrolsteder, som

- foreslås af medlemsstaten, efter at den kompetente myndighed har sikret sig, at de opfylder kravene i bilag II og Kommissionens beslutning 92/525/EØF af 3. november 1992 om betingelserne for godkendelse af EF-grænsekontrolsteder for veterinærkontrol af tredjelandsprodukter⁽²⁾

- inspiceres af Kommissionen i samarbejde med medlemsstatens kompetente myndighed

- b) ved at nedlægge et grænsekontrolsted, når det konstateres, at betingelserne i bilag II ikke er opfyldt, enten i forbindelse med en kontrol foretaget af den kompetente myndighed eller som følge af den i artikel 23 omhandlede inspektion, hvis medlemsstaten ikke tager hensyn til resultaterne af inspektionerne inden for en rimelig frist, især hvis inspektionerne har vist, at folke- eller dyresundheden er alvorligt truet.

3. En medlemsstat skal af alvorlige grunde og navnlig for at beskytte folke- og dyresundheden suspendere godkendelsen af et grænsekontrolsted på sit område. Den oplyser Kommissionen og de øvrige medlemsstater om suspensionen og om årsagerne hertil. Grænsekontrolstedet kan kun genopføres på listen efter proceduren i stk. 2, litra a).

4. Kommissionen etablerer og offentliggør en liste over godkendte grænsekontrolsteder, der ligeledes skal omfatte tilfælde af midlertidig suspension af godkendelser.

⁽¹⁾ EFT L 9 af 15.1.1993, s. 33. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 96/32/EF (EFT L 9 af 12.1.1996, s. 9).

⁽²⁾ EFT L 331 af 17.11.1992, s. 16.

5. Indtil de i stk. 2, litra a), omhandlede afgørelser er vedtaget, finder den liste, der er udarbejdet i henhold til direktiv 90/675/EØF, fortsat anvendelse, jf. dog stk. 3.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 7

1. Sendinger, der skal importeres til et af de i bilag I anførte områder, skal være ledsaget af originaleksemplaret af veterinærcertifikatet eller veterinærdokumentet eller andre dokumenter, som kræves efter veterinærforskrifterne. Grænsekontrolstedet beholder originaleksemplaret af certifikatet eller dokumentet.

2. Varesendinger fra et tredjeland, der skal indføres til et af de i bilag I anførte områder, skal uanset artikel 10 underkastes den i artikel 4, stk. 4, omhandlede identitetskontrol og fysiske kontrol.

3. Toldmyndighederne tillader ikke indførsel af varesendinger, medmindre det — uden at dette berører de toldbestemmelser og særlige bestemmelser, der skal vedtages efter artikel 10, stk. 2 og 3, og artikel 18 — er godtgjort, at den påbudte veterinærkontrol er blevet foretaget med tilfredsstillende resultat, at det relevante certifikat er blevet udstedt i henhold til artikel 5, stk. 1, og at den kompetente myndighed har sikkerhed for, at de inspektionsudgifter, der er omhandlet i Rådets direktiv 85/73/EØF af 29. januar 1985 om finansiering af veterinærundersøgelse og kontrol som omhandlet i direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF, 90/675/EØF og 91/496/EØF (ændret og kodificeret)⁽¹⁾, er eller vil blive betalt i overensstemmelse med dette direktiv.

4. Hvis sendingen opfylder importbetingelserne, skal embedsdyrlægen udlevere en bekræftet kopi af det originale certifikat eller dokument til den pågældende person og udstede et certifikat, der attesterer, at sendingen opfylder disse betingelser, jf. artikel 5, stk. 1, på grundlag af veterinærkontrollen ved grænsekontrolstedet.

5. Samhandel med produkter som omhandlet i direktiv 89/662/EØF og 90/425/EØF, der tillades importeret jf. stk. 3, til et af de i bilag I til nærværende direktiv anførte områder, skal foregå i overensstemmelse med reglerne i førstnævnte direktiver, særlig kapitel II i disse.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

⁽¹⁾ EFT L 32 af 5.2.1985, s. 14. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

Artikel 8

1. Såfremt

— produkterne er bestemt til en medlemsstat eller et område, der kan stille særlige krav i medfør af EF-lovgivningen

— der er udtaget prøver, men resultaterne ikke er kendt ved transportmidlets afgang fra grænsekontrolstedet

— der er tale om import, som er godkendt til en specifik anvendelse, i de særlige tilfælde der følger af EF-lovgivning,

skal der gives ekstra oplysninger til den kompetente myndighed på bestemmelsesstedet via ANIMO-systemet nævnt i direktiv 90/425/EØF.

2. Sendinger af de i stk. 1, første og tredje led, omhandlede produkter, der er bestemt til en anden medlemsstat, skal underkastes dokumentkontrol og fysisk kontrol jf. artikel 4, stk. 3 og 4, på det grænsekontrolsted, der er beliggende på den medlemsstats område, hvor produkterne føres ind, for navnlig at verificere, om de pågældende produkter opfylder de EF-bestemmelser, der finder anvendelse i bestemmelsesmedlemsstaten eller -området. Kød af vildtlevende hårvildt, indført med skind, underkastes identitetskontrol eller fysisk kontrol, bortset fra hygiejnekontrollen, og den i Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf⁽²⁾ nævnte undersøgelse for restkoncentrationer, som foretages i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/45/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med nedlægning af vildtlevende vildt og afsætning af kød heraf⁽³⁾ på den virksomhed på bestemmelsesstedet, hvortil kødet skal sendes under toldtilsyn efter fremgangsmåden i stk. 4, første led, tillige med det i artikel 5, stk. 1, nævnte certifikat.

Resultatet af kontrollen meddeles den veterinærmyndighed, der er ansvarlig for det grænsekontrolsted, hvor produkterne kommer ind. Alt efter resultaterne anvender den foranstaltningerne i artikel 24.

3. Når der er tale om de i stk. 1, første og tredje led, omhandlede produkter, der føres ind i en anden medlemsstat end bestemmelsesmedlemsstaten, sørger medlemsstaterne for, at der træffes enhver foranstaltning til at sikre, at den pågældende sending når frem til den påtænkte bestemmelsesmedlemsstat.

⁽²⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 35. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/23/EF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10).

4. Produkter, der ifølge EF-bestemmelserne skal overvåges fra indgangsgrænsekontrolstedet til virksomheden på bestemmelsesstedet, skal sendes under overholdelse af følgende betingelser:

- De pågældende sendinger skal videresendes således, at transporten mellem ankomstgrænsekontrolstedet og virksomheden på bestemmelsesstedet foretages under tilsyn af den kompetente myndighed i vandtætte køretøjer eller containere, der er plomberet af den kompetente myndighed. De i stk. 1, tredje led, nævnte produkter skal forblive under toldtilsyn frem til bestemmelsesstedet i henhold til T 5-proceduren, som omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾, tillige med det i artikel 5, stk. 1, nævnte certifikat, som skal angive den godkendte anvendelse, herunder i givet fald arten af den forarbejdning, der skal ske.
- Den ansvarlige embedsdyrlæge på grænsekontrolstedet skal underrette den veterinærmyndighed, der er ansvarlig for virksomheden på sendingens bestemmelsessted om produktets oprindelse og bestemmelsesstedet via ANIMO.
- Produkterne skal på virksomheden på bestemmelsesstedet underkastes den behandling, der er foreskrevet i de relevante EF-bestemmelser.
- Embedsdyrlægen på bestemmelsesstedet eller i det i kapitel 10 i bilag I til direktiv 92/118/EØF nævnte tilfælde embedsdyrlægen på et mellemlager, som underrettes af den ansvarlige for bestemmelsesvirksomheden eller mellemlagret, skal inden for en frist på 15 dage give den embedsdyrlæge på grænsekontrolstedet, som har givet ham underretning om afsendelsen, meddelelse om, at produktet er ankommet til sit bestemmelsessted. Han skal regelmæssigt kontrollere navnlig indgangsbøgerne for at sikre sig, at de pågældende produkter er ankommet til bestemmelsesvirksomheden.

5. Såfremt det over for den kompetente myndighed på grænsekontrolstedet for indførelsen er bevist, jf. dog bestemmelserne i artikel 20, at produkter, der er deklareret som værende bestemt til en godkendt virksomhed, aldrig er nået frem til bestemmelsesstedet, træffer den kompetente myndighed de fornødne foranstaltninger over for den, der er ansvarlig for fragten.

6. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen listen over godkendte virksomheder, jf. stk. 4, for de pågældende produkter efter de relevante EF-bestemmelser.

Hvis virksomheden ikke overholder sin anmeldelsespligt, kan medlemsstaten trække sin godkendelse tilbage og pålægge de fornødne sanktioner i forhold til risikoen.

Kommissionen offentliggør listen over godkendte virksomheder og sørger for, at medlemsstaterne modtager den ajourførte liste.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, som udarbejdes efter høring af toldmyndighederne, fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 9

1. Sendinger, som er bestemt til import til et af de i bilag I anførte områder, og som ankommer til et grænsekontrolsted, men som skulle have været importeret via et andet grænsekontrolsted beliggende i samme område eller i en anden medlemsstats område, underkastes identitetskontrol eller fysisk kontrol på bestemmelsesstedets grænsekontrolsted, forudsat at transporten sker ad søvejen eller luftvejen. Nedenstående procedurer skal følges på det grænsekontrolsted, hvor importen finder sted:

- a) Hvis sendingen enten direkte eller efter at være aflæst til kaj eller terminal i et tidsrum, der er kortere end det i litra b) nævnte minimale tidsrum, omlades fra et fly til et andet fly eller fra et skib til et andet skib inden for den samme havns eller lufthavns toldområde, skal den kompetente myndighed underrettes herom af den for fragten ansvarlige. Myndigheden kan undtagelsesvis, hvis der er fare for folke- eller dyresundheden, foretage dokumentkontrol af produkterne på grundlag af originaleksempelret af veterinærcertifikatet eller veterinærdokumentet eller ethvert andet originaldokument, der ledsager den pågældende sending, eller en bekræftet genpart heraf.
- b) Ved anden aflæsning skal sendingen:
  - i) opbevares i et tidsrum, hvis maksimale og minimale længde tillige med de nærmere vilkår fastsættes efter proceduren i stk. 2, under den kompetente myndigheds tilsyn på havnens eller lufthavnens toldområde, indtil den videresendes ad sø- eller luftvejen til et andet grænsekontrolsted
  - ii) underkastes dokumentkontrol af produkternes overensstemmelse med de i litra a) omhandlede dokumenter
  - iii) med forbehold af artikel 20 undtagelsesvis underkastes identitetskontrol og fysisk kontrol, hvis der er fare for folke- eller dyresundheden og identitetskontrol.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1427/97 (EFT L 196 af 24.7.1997, s. 31).

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

3. Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal bestemme, at denne artikel også finder anvendelse på omladning til jernbane.

Artikel 10

1. Kommissionen kan efter behørigt begrundet ansøgning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, efter proceduren i artikel 29, bestemme, at den fysiske kontrol skal være mindre hyppig på bestemte betingelser, navnlig på baggrund af resultaterne af tidligere kontrol, for så vidt angår produkter for hvilke indførelsesbetingelserne er harmoniserede, dvs. at følgende tre betingelser er opfyldt:

- a) de kommer fra tredjelands eller regioner i tredjelands, der giver tilfredsstillende sundhedsgarantier med hensyn til kontrol på oprindelsesstedet for produkter, der er bestemt til import til et af de i bilag I anførte områder
- b) de kommer, for så vidt denne betingelse følger af EF-lovgivningen, fra virksomheder, der er opført på en liste, som er udarbejdet i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen eller i tilfælde af virksomheder, der er godkendt i henhold til Rådets beslutning 95/408/EØF af 22. juni 1995 om betingelserne for opstilling i en overgangsperiode af midlertidige lister over tredjelandsvirksomheder, hvorfra medlemsstaterne kan indføre visse animalske produkter, fiskerivarer og levende toskallede bløddyr⁽¹⁾ fra en virksomhed, som har været underkastet enten EF-kontrol eller national kontrol
- c) der benyttes importcertifikater for de pågældende produkter.

2. Inden Kommissionen forelægger et forslag om indrømmelse af sådanne undtagelser for produkter fra et bestemt tredjeland, forelægger Den Stående Veterinærkomité en rapport om det pågældende tredjeland under hensyntagen til følgende forhold:

- a) det pågældende tredjelands garantier for hele dets område eller en del af dette med hensyn til overholdelse af EF-kravene, herunder krav om undersøgelse for restkoncentrationer
- b) dyresundhedstilstanden i det pågældende tredjeland
- c) oplysninger om den almene sundhedstilstand i landet

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 17. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 97/34/EF (EFT L 13 af 16.1.1997, s. 33).

d) arten af de foranstaltninger, tredjelandet anvender til at overvåge og bekæmpe sygdomme

e) veterinærtjenestens eller andre kompetente tjenesters strukturer, beføjelser, uafhængighed og faglige kompetence

f) overholdelse af mindstekravene i EF-bestemmelserne med hensyn til produktionshygiejne

g) produkter eller produkttyper og den sundhedsrisiko, de måtte frembyde

h) regler om tilladelse af bestemte stoffer og overholdelse af kravene i Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug⁽²⁾ og direktiv 96/23/EF

i) udfaldet af EF-kontrolbesøg eller nationale kontrolbesøg

j) udfaldet af kontrol ved indførelsen

k) en analyse af den risiko, der er forbundet med karakteren af de produkter, der skal importeres, eller med den måde, hvorpå de frembydes eller transporteres.

3. Uden at dette berører stk. 1, kan der også ved en veterinær ligestillingsaftale mellem Fællesskabet og et tredjeland på gensidighedsbasis forhandles om nedsættelse af hyppigheden af den fysiske kontrol.

Sådanne nedsættelser af kontrolhyppigheden optages i EF-lovgivningen efter proceduren i artikel 29.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 11

1. En medlemsstat tillader kun transit fra et tredjeland til et andet på vegne af alle medlemsstater, hvorigennem transitten vil finde sted, såfremt

- a) disse sendinger kommer fra et tredjeland, hvorfra indførelse af produkter i de i bilag I anførte områder ikke er forbudt, når de er bestemt til et andet tredjeland.

Den kompetente myndighed kan fravige dette krav, hvis en sending omlades som nævnt i artikel 9, stk. 1, litra a), fra et fly til et andet fly eller fra et skib til et andet skib inden for samme havns eller lufthavns toldområde for videreforsendelse uden andet ophold i

⁽²⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3.

de i bilag I anførte områder i henhold til de generelle kriterier, som fastsættes efter stk. 4

- b) sådan transit forudgående er blevet tilladt af embedsdyrlægen på grænsekontrolstedet i den medlemsstat, hvor sendingen først føres ind i et af de i bilag I anførte områder
- c) den ansvarlige for fragten på forhånd forpligter sig til at tage sendingen, hvis den afvises, i sin varetægt igen med henblik på, at der fortoldes i overensstemmelse med artikel 17.

2. For den i stk. 1 nævnte tilladelse skal følgende betingelser overholdes:

- a) Sendinger, der frembydes til transitforsendelse på grænsekontrolstedet, skal være ledsaget af de i artikel 7, stk. 1, nævnte dokumenter og i fornødent omfang af bekræftet oversættelse.
- b) Sendingen skal frembydes på ovennævnte grænsekontrolsted for at blive underkastet dokumentkontrol og identitetskontrol af, at dokumenterne vedrører den frembudte sending.

Der kan af den kompetente veterinære myndighed gives dispensation fra dokumentkontrol og identitetskontrol, hvis sendingen

- ikke aflæsses. I så fald skal, uanset artikel 20, kun ladningsmanifestet kontrolleres
- omlades som nævnt i artikel 9, stk. 1, litra a), fra et fly til et andet fly eller fra et skib til et andet skib inden for samme havns eller lufthavns toldområde.

I undtagelsestilfælde, hvor der kan være fare for folke- eller dyresundheden, eller hvor der er mistanke om uregelmæssigheder, skal der foretages en yderligere fysisk kontrol.

- c) Ved passage ad vej, med jernbane eller ad indre vandveje gennem de i bilag I anførte områder skal sådanne sendinger:
  - under toldtilsyn i henhold til T1-proceduren i forordning (EØF) nr. 2913/92, sendes til udgangsstedet i EF sammen med det i stk. 2, litra a), krævede dokument og det i artikel 5, stk. 1, krævede certifikat, der angiver det grænsekontrolsted, hvor sendingen forlader EF
  - uden at produkterne bliver aflæsset eller opdelt, efter at de har forladt ankomstgrænsekontrolstedet, transporteres i køretøjer eller containere, som er plomberet af de kompetente myndigheder. Håndtering af produkterne under transporten er ikke tilladt

— forlade EF via et grænsekontrolsted inden for en frist på højst 30 dage efter afgang fra det grænsekontrolsted, hvor sendingen blev ført ind i et af de i bilag I anførte områder, medmindre der er truffet en generel undtagelse, efter proceduren i stk. 4, for at tage hensyn til behørigt begrundet fjern geografisk beliggenhed.

- d) Den embedsdyrlæge, der giver tilladelse til transporten, skal underrette embedsdyrlægen på udgangskontrolstedet via ANIMO.
- e) Embedsdyrlægen på udgangsgrænsekontrolstedet bekræfter på det i artikel 5, stk. 1, nævnte certifikat, at de pågældende sendinger har forladt Fællesskabet, og sender en genpart af dette dokument til indførelsesgrænsekontrolstedet pr. telefax eller ad anden vej.

Er embedsdyrlægen på indførelsesgrænsekontrolstedet ikke blevet underrettet om, at produkterne har forladt Fællesskabet inden for den i stk. 2, litra c), tredje led, fastsatte frist, indbringer han spørgsmålet for den kompetente toldmyndighed, som foretager de undersøgelser, der er fornødne for at fastslå produkternes faktiske bestemmelsessted.

3. Alle omkostninger, herunder udgifter til inspektion og kontrol, der påløber efter denne artikel, påhviler den ansvarlige for fragten eller dennes repræsentant uden refusion fra medlemsstaten, jf. principperne i artikel 1 i direktiv 85/73/EØF.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig vedrørende informationsudveksling mellem ind- og udgangsgrænsekontrolstederne, fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 12

1. Den kompetente myndighed kan kun give sendinger fra et tredjeland, der er bestemt til en frizone, et frilager eller et toldoplæg, jf. forordning (EØF) nr. 2913/92, adgang, hvis den ansvarlige for fragten forinden har afgivet erklæring om, hvorvidt produkterne er endeligt bestemt til at overgå til fri omsætning i et af de i bilag I anførte områder, eller om deres endelige bestemmelse er en anden, som fastsættes senere, samt om produkterne opfylder betingelserne for import eller ej.

Er ingen endelig bestemmelse nærmere angivet, anses et produkt for at være bestemt til at indgå i fri omsætning i et af de i bilag I anførte områder.

2. De i stk. 1 omhandlede sendinger skal på ankomstgrænsekontrolstedet underkastes dokumentkontrol, identitetskontrol og fysisk kontrol, for at det kan konstateres, om produkterne opfylder importbetingelserne eller ej.

Den fysiske kontrol er — medmindre der er grund til mistanke om en fare for folke- eller dyresundheden — ikke påkrævet, hvis det af dokumentkontrollen fremgår, at produkterne ikke opfylder EF-kravene.

Sendingerne skal være ledsaget af de i artikel 7, stk. 1, nævnte dokumenter. Om fornødent skal dokumenterne ledsages af bekræftede oversættelser.

3. Hvis det ved de i stk. 2 nævnte kontrolforanstaltninger konstateres, at EF-kravene er opfyldt, udsteder embedsdyrlægen på grænsekontrolstedet det i artikel 5, stk. 1, nævnte certifikat med henvisning til tolddokumenterne. Grænsetoldstedets veterinær- og toldmyndigheder giver tilladelse til, at sendingen henlægges i et frizonelager, et frilager eller et toldoplag. I veterinærmæssig henseende er produkterne hermed erklæret egnede til senere at indgå i fri omsætning.

4. Hvis det ved de i stk. 2 nævnte kontrolforanstaltninger konstateres, at produkterne ikke opfylder EF-kravene, udsteder embedsdyrlægen på grænsekontrolstedet det i artikel 5, stk. 1, nævnte certifikat med henvisning til tolddokumenterne. Grænsetoldstedets veterinær- og toldmyndigheder kan i dette tilfælde kun give tilladelse til, at produkterne henlægges i et frizonelager, et frilager eller et toldoplag, jf. dog artikel 16, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Produkterne må ikke hidrøre fra et tredjeland, som er omfattet af et forbud i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), første punktum.
- b) Lagre i frizoner og frilagre eller toldoplag skal af den kompetente myndighed være godkendt til opbevaring af produkter. De skal for at kunne godkendes opfylde følgende krav:
  - bestå i et lukket område, hvor tilgangs- og afgangstederne er under konstant opsyn af den ansvarlige for fragten. I frizonelagre skal hele frizonen være indhegnet og underlagt permanent toldmyndighedskontrol
  - opfylde de godkendelsesbetingelser, der er fastsat for lagre og oplag for det eller de pågældende produkter i EF-lovgivningen eller i mangel heraf i den nationale lovgivning
  - føre daglig journal over sendinger, der indgår på eller fragår disse lagre og oplag, idet produkternes art og mængde anføres for hver sending samt modtagerens navn og adresse. Denne journal skal opbevares i mindst tre år
  - have særskilte oplagrings- og/eller kølelokaler, der gør det muligt at oplagre produkter, som ikke opfylder veterinærforskrifterne.

Den kompetente myndighed kan dog for så vidt angår eksisterende lagerfaciliteter tillade, at sådanne produkter oplagres særskilt i samme lokale, når de produkter, der ikke opfylder EF-kravene, anbringes i et aflåst lokale

— råde over lokaler, som er forbeholdt det personale, der udfører veterinærkontrollen.

Hvis det ved de i stk. 2 nævnte kontrolforanstaltninger påvises, at den for fragten ansvarlige har afgivet falsk erklæring i henhold til stk. 1, skal han forholde sig med sendingen som anført i artikel 17.

5. De kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til

— at kontrollere, at betingelserne for lagrenes og oplagernes godkendelse fortsat er til stede

— at undgå at produkter, som ikke opfylder EF's veterinærkrav, oplagres i samme lokaler eller aflukker som produkter, der opfylder disse krav

— at sikre effektiv kontrol af tilgang til og afgang fra lageret og oplaget, og til at veterinærmyndigheden kan føre tilsyn hermed under lagrenes, oplagernes og zonerens åbningstider. De skal specielt påse, at produkter, som ikke opfylder EF-kravene, ikke kan forlade lokaler eller aflukker, hvor de er oplagret, uden samtykke fra den kompetente myndighed

— at foretage al nødvendig kontrol for at undgå, at produkter på lager og oplag bliver forandret eller erstattet af andre, eller at emballagen, pakningen eller forarbejdningen ændres.

6. En medlemsstat kan af folke- eller dyresundhedsmæssige grunde nægte at give produkter, som ikke opfylder EF-lovgivningens krav, adgang til et toldoplag, et frilager eller en frizone.

7. Sendinger må kun oplægges i frizoner, frilagre og toldoplag, når de er toldforseglede.

8. Sendinger omhandlet i denne artikel kan kun forlade et frilager, et toldoplag eller en frizone for at blive videresendt enten til et tredjeland eller til et lager som nævnt i artikel 13 eller for at blive destrueret, hvis:

— forsendelsen til tredjelandet foregår under overholdelse af kravene i artikel 11, stk. 1, litra c), og artikel 11, stk. 2, litra a), c), d) og e)

— overførslen til et lager som nævnt i artikel 13 foregår på grundlag af en T1-toldkontrolformular og med angivelse i det medfølgende certifikat af data for lageret

— transporten til et destruktionssted først finder sted, efter at de pågældende produkter er blevet denatureret.

De pågældende sendinger skal videresendes således, at transporten foretages uden omladning under de kompetente myndigheds tilsyn i vandtætte køretøjer eller containere, der er plomberet af de kompetente myndigheder.

Senderne kan ikke overføres mellem de i denne artikel nævnte lagre.

9. Alle udgifter, herunder inspektions- og kontroludgifter, der påløber efter denne artikel, påhviler den ansvarlige for fragten eller dennes repræsentant uden refusion fra medlemsstaten, jf. principperne i artikel 1 i direktiv 85/73/EØF.

10. Medlemsstaterne sender Kommissionen en liste over:

- a) godkendte frizoner, frilagre og toldoplag som omhandlet i stk. 4
- b) de i artikel 13 omhandlede leverandører.

Kommissionen sørger for offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende af den i litra a) nævnte liste og underretter medlemsstaterne om de i litra b) omhandlede navne.

11. Finder de i stk. 1-10 omhandlede betingelser anvendelse på lageret og oplaget, og overholdes de ikke, skal den kompetente myndighed suspendere eller tilbagekalde sin godkendelse som nævnt i stk. 4, litra b). Den underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Hvis der konstateres uregelmæssigheder, som er forsætlige eller skyldes grov uagtsomhed, træffes de sanktioner, der er fastsat i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning, over for den person, der er ansvarlig for sendingens transport efter afgang fra lageret eller oplaget.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig vedrørende de kontrolprocedurer, der skal gennemføres ved sendingers ankomst til og afgang fra sådanne zoner, lagre eller oplag, transporten af sendinger mellem sådanne zoner, lagre eller oplag samt produkternes opbevaring og tilladt håndtering, fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 13

1. I tilfælde af direkte leverancer til skibe af de i artikel 12, stk. 4, omhandlede produkter, der er bestemt til forplejning af besætning og passagerer, skal leverandøren ud over at opfylde kravene i artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 12, stk. 4, litra a), artikel 12, stk. 4, litra b), andet, tredje og fjerde led, samt artikel 12, stk. 5, 6, 7 og 9:

- a) på forhånd af den kompetente myndighed være godkendt som leverandør
- b) indkøbe produkter, som ikke må forarbejdes, medmindre råvaren opfylder fællesskabskravene
- c) råde over lukkede bygninger, der til stadighed kontrolleres af den for lageret ansvarlige med hensyn til ind- og udgående trafik. For lagre i en frizone finder kravene i artikel 12, stk. 4, litra b), første led, andet punktum, anvendelse
- d) forpligte sig til ikke at lade de i artikel 12, stk. 4, nævnte produkter blive forbrugt i et af de i bilag I anførte områder
- e) snarest underrette den kompetente myndighed om ankomsten af sådanne produkter til en zone eller et lager som omhandlet i litra c).

2. De i stk. 1 nævnte leverandører skal:

- a) foretage leveringerne direkte om bord på skibene eller til et særligt godkendt lager i bestemmelsehavnen, idet der skal træffes sådanne foranstaltninger, at de pågældende produkter under ingen omstændigheder kan forlade havneområdet med et andet bestemmelsessted for øje. Transporten fra det oprindelige lager til bestemmelsehavnen skal foregå under toldtilsyn efter T1-proceduren i forordning (EØF) nr. 2913/92 og være ledsaget af et veterinærcertifikat, hvis udformning fastlægges efter fremgangsmåden i stk. 6
- b) på forhånd underrette den kompetente myndighed i havneområdet i den medlemsstat, hvorfra produkterne er leveret, og de kompetente myndigheder i havneområdet i bestemmelsesmedlemsstaten om datoen for forsendelsen af produkterne samt deres bestemmelsessted
- c) fremlægge officielt bevis på, at produkterne har nået deres endelige bestemmelsessted
- d) i mindst tre år føre et register over tilgang og afgang. Dette register tjener til kontrol af de delsendinger, der forbliver i lageret.

3. Leverandørerne skal sørge for, at de kun forsyner skibe med produkter, som ikke opfylder Fællesskabets krav, for derved at sikre forsyninger til passagerer og besætning uden for de kystzoner, der ifølge nationale bestemmelser hører til de i bilag I anførte områder.

4. Den kompetente myndighed i havneområdet i den medlemsstat, hvorfra produkterne er leveret, underretter senest ved produkternes afsendelse den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstatens havneområde om

leveringen samt om produkternes bestemmelsessted via ANIMO.

5. Overholdes de i denne artikel nævnte betingelser ikke, tilbagekalder den kompetente myndighed den i stk. 1, litra a), nævnte godkendelse. Den underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig vedrørende de kontrolprocedurer, der skal gennemføres ved afsendelse og under transport og levering af produkter, der skal leveres direkte om bord på skibe, herunder dokumentation for, at produkterne har nået deres lovlige bestemmelsessted, fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 14

1. Produkter, hvis toldmæssigt godkendte bestemmelse eller anvendelse efter forordning (EØF) nr. 2913/92 er en anden end fastsat i artikel 7 og artikel 12, stk. 3, i dette direktiv, skal, medmindre de destrueres eller afvises, underkastes identitetskontrol og fysisk kontrol til konstatering af, hvorvidt de opfylder betingelserne for import eller ej.

2. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 15

1. En medlemsstat kan tillade genindførsel af en sending EF-produkter, som er afvist af et tredjeland, hvis:

- a) produkterne er ledsaget af
  - i) originaleksemplaret eller en af den udstedende myndighed bekræftet genpart af det certifikat, der ledsager produkterne, hvori der er givet en begrundelse for afvisningen og garanti for, at betingelserne for produkternes oplagring og transport er blevet overholdt, og hvori det er præciseret, at de pågældende produkter ikke er blevet håndteret
  - ii) i tilfælde af plomberede containere en attest fra transportvirksomheden om, at indholdet ikke er blevet håndteret eller aflæsset
- b) produkterne underkastes dokumentkontrol og identitetskontrol samt i de i artikel 20 nævnte tilfælde fysisk kontrol

c) sendingen returneres på de i artikel 8, stk. 4, fastsatte betingelser direkte til oprindelsesvirksomheden i den medlemsstat, der har udstedt certifikatet, og transporten, hvis den omfatter passage af en anden medlemsstat, på forhånd er blevet tilladt af embedsdyrlægen på grænsekontrolstedet i den medlemsstat, hvor sendingen først ankommer til et af de i bilag I anførte områder, på vegne af alle medlemsstater, hvorigennem transitten skal finde sted.

2. En medlemsstat kan ikke modsætte sig genindførsel af en sending EF-produkter, der er blevet afvist af et tredjeland, hvis den kompetente myndighed, der har udstedt originalcertifikatet, har givet sit samtykke til tilbagetagelsen af sendingen, og de i stk. 1 nævnte betingelser er opfyldt.

3. I det i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde skal produkterne sendes på sådanne betingelser, at transporten til oprindelsesvirksomheden foretages i henhold til proceduren i artikel 8, stk. 4, i et vandtæt transportmiddel, der er identificeret og plomberet af den kompetente myndighed, således at plomberne brydes så snart containeren åbnes.

4. Embedsdyrlægen, der giver tilladelse til transporten, skal underrette den kompetente myndighed på bestemmelsesstedet via ANIMO.

5. Alle udgifter, herunder inspektions- og kontroludgifter, der påløber efter denne artikel, påhviler den ansvarlige for fragten eller dennes repræsentant uden refusion fra medlemsstaten, jf. principperne i artikel 1 i direktiv 85/73/EØF.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 16

1. Dette kapitel anvendes ikke på produkter:

- a) som indgår i rejsendes personlige bagage og er bestemt til eget forbrug, såfremt der ikke medføres mere end en bestemt mængde, der skal fastsættes efter stk. 3, og såfremt produkterne kommer fra en medlemsstat eller et tredjeland eller en del af et tredjeland, som er opført på den liste, der er vedtaget efter EF-reglerne, og hvorfra indførsel ikke er forbudt
- b) som i småpakninger sendes til privatpersoner, såfremt det ikke drejer sig om indførsel af kommerciel karakter og den fremsendte mængde ikke overstiger en mængde, der skal fastsættes efter stk. 3, og såfremt produkterne kommer fra et tredjeland eller en del af det tredjeland, som er opført på den liste, der er

vedtaget efter EF-reglerne, og hvorfra indførsel ikke er forbudt

- c) der befinder sig om bord på transportmidler i international fart og er bestemt til forplejning af besætning og passagerer, såfremt de ikke føres ind på et af de i bilag I anførte områder.

Hvis sådanne produkter eller køkkenaffald heraf aflæsses, skal de destrueres. Det er dog ikke nødvendigt at destruere produkter, hvis de overføres direkte fra et transportmiddel i international fart til et andet i samme havn under toldtilsyn

- d) som ikke overstiger mængder, der skal fastsættes efter stk. 3, og som har undergået varmebehandling i en hermetisk lukket beholder til en F_0 -værdi på 3,00 eller derover og
- i) indgår i rejsendes personlige bagage og er bestemt til eget forbrug
- ii) sendes som småpakninger til privatpersoner, såfremt der ikke er tale om indførsel af kommerciel karakter
- e) der sendes som vareprøver, eller er bestemt til udstillinger, for så vidt det ikke er hensigten at markedsføre dem, og at de på forhånd er blevet godkendt til dette formål af den kompetente myndighed
- f) som er bestemt til særlige undersøgelser eller analyser, hvis den officielle kontrol kan sikre, at disse produkter ikke leveres til konsum, og de, når udstillingen er afsluttet eller når de særlige undersøgelser eller analysen er foretaget, med undtagelse af de mængder, der er anvendt til analyse, destrueres eller sendes tilbage på betingelser, der fastsættes af den kompetente myndighed.

I så tilfælde og i det i litra e) omhandlede tilfælde sørger bestemmelsesmedlemsstaten for, at de pågældende produkter ikke kan anvendes til anden brug end den, hvortil de er indført på dens område.

2. Stk. 1 berører ikke de regler, der gælder for fersk kød og kødprodukter i henhold til artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/91/EF (EFT L 13 af 16.1.1997, s. 27).

3. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 29 gennemførelsesbestemmelserne og især vægtgrænserne for de forskellige produkter, der vil kunne omfattes af de i stk. 1 omhandlede undtagelser.

Artikel 17

1. Sendinger, der er blevet ført ind på et af EF-områderne uden at blive frembudt til veterinærkontrol i henhold til artikel 3 og 4, beslaglægges, og den kompetente myndighed afgør, om de skal destrueres efter stk. 2, litra b), eller tilbagesendes efter stk. 2, litra a).

2. Hvis kontrol efter dette direktiv viser den kompetente myndighed, at produktet ikke opfylder importbetingelserne, eller hvis sådan kontrol afslører en uregelmæssighed, træffer den kompetente myndighed i samråd med den ansvarlige for fragten eller dennes repræsentant beslutning om:

- a) at sende produktet tilbage fra de i bilag I anførte områder fra det samme grænsekontrolsted til et bestemmelsessted, der er aftalt med den ansvarlige for fragten, med samme transportmiddel, inden for en frist på højst 60 dage, såfremt resultaterne af veterinærkontrollen og de sundheds- eller dyresundhedsmæssige krav ikke er til hinder herfor.

I så fald skal embedsdyrlægen på grænsekontrolstedet:

— indlede informationsproceduren i artikel 1, stk. 1, første led, i beslutning 92/438/EØF

— ifølge regler, som fastsættes nærmere af Kommissionen efter proceduren i stk. 7, annullere de(t) veterinærcertifikat(er) eller dokument(er), der ledsager de afviste produkter, for at undgå, at de anfægtede produkter indføres via et andet grænsekontrolsted

eller

- b) hvis returnering er umulig eller den i litra a) nævnte frist på 60 dage er overskredet, eller hvis den ansvarlige for fragten giver sit øjeblikkelige samtykke hertil, destruere produkterne på de nærmestliggende dertil indrettede anlæg i overensstemmelse med Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF⁽²⁾.

⁽²⁾ EFT L 363 af 27.12.1990, s. 51. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

Indtil de i dette stykke nævnte produkter returneres eller grunden til afvisningen bekræftes oplagrer den kompetente myndighed de anfægtede produkter under den kompetente myndigheds kontrol; den ansvarlige for fragten afholder lageromkostningerne.

3. Artikel 23 og 24 finder anvendelse, når den i stk. 1 og 2 nævnte kontrol gør det muligt at fastslå en alvorlig overtrædelse eller gentagne overtrædelser af EF-veterinærlovgivningen.

4. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis den kompetente myndighed har givet tilladelse til at anvende produkterne i overensstemmelse med direktiv 90/667/EØF, forudsat at de ikke er sundhedsfarlige for mennesker eller dyr.

5. Den ansvarlige for fragten eller dennes repræsentant skal afholde omkostningerne ved returnering eller destruktion af sendingen eller ved anvendelse af produktet til andre formål.

Desuden skal, hvis det er konstateret, at en uregelmæssighed skyldes grov uagtsomhed eller en forsætlig overtrædelse, medlemsstaten pålægge den ansvarlige for fragten de sanktioner, der er fastsat i den nationale lovgivning.

6. Beslutning 92/438/EØF finder anvendelse.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1-3 og navnlig harmoniseringen af kriterierne for den vurdering, der skal lægges til grund for afvisning, beslaglæggelse eller destruering, fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 18

Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 29 på grundlag af de i stk. 2 omhandlede planer reglerne for indførsel til visse dele af de i bilag I anførte områder for at tage hensyn til deres særlige naturforhold og navnlig deres fjerne beliggenhed i forhold til den kontinentale del af EF-området.

Med henblik herpå forelægger henholdsvis Den Franske Republik og Den Helleniske Republik Kommissionen en plan over, hvilken kontrol der skal foretages ved indførsel af tredjelandsprodukter dels til de franske oversøiske departementer, dels til bestemte øer og øgrupper under hensyntagen til disse områders særlige naturlige geografiske forhold.

Planerne skal indeholde oplysninger om den kontrol, der foretages, for at produkter, som føres ind på disse områder, under ingen omstændigheder kan videresendes til andre dele af EF's område, medmindre disse områder opfylder kravene i EF-veterinærlovgivningen.

Artikel 19

1. Kommissionen opstiller efter proceduren i artikel 29 en liste over planteprodukter, der navnlig som følge af deres senere bestemmelse kan give anledning til risiko for spredning af infektiøse eller kontagiøse dyresygdomme, og som derfor skal underkastes veterinærkontrol som fastsat i dette direktiv, navnlig den i artikel 4 fastsatte kontrol, således at planteprodukternes oprindelse og planlagte bestemmelse kan verificeres.

Efter samme procedure vedtages:

- de dyresundhedsmæssige betingelser, tredjelandene skal opfylde, og de garantier, der skal gives, herunder især arten af den behandling, der måtte kræves på grund af landenes dyresundhedsmæssige situation
- en liste over de tredjelande, som på baggrund af disse garantier kan få tilladelse til at udføre de i første afsnit omhandlede planteprodukter til Fællesskabet
- eventuelle særlige kontrolprocedurer, navnlig med hensyn til prøveudtagning, som skal gælde for disse produkter, især ved bulkindførsel.

2. Ferske fiskerivarer, der landes direkte fra et fiskerfartøj, som fører et tredjelandets flag, skal i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1093/94 af 6. maj 1994 om fastsættelse af betingelserne for, at tredjelandes fiskerfartøjer kan lande deres fangster direkte og afsætte dem i Fællesskabets havne⁽¹⁾, inden de indføres til et af de i bilag I anførte områder, underkastes den veterinærkontrol, som er foreskrevet for fisk, der landes direkte fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag.

Som en undtagelse fra artikel 3, stk. 2, kan en medlemsstat dog efter fremgangsmåden i artikel 29 få tilladelse til at udføre kontrollen i henhold til dette direktiv for kølet og frosset tun, som landes direkte, uden at hovedet er afskåret eller indvolde udtaget, fra et fartøj tilhørende et joint venture-foretagende, der er registreret i henhold til EF-bestemmelserne, såfremt:

- kontrollen foretages af den kompetente myndighed på det grænsekontrolsted, der er nærmest den bestemmelsesindustrivirksomhed, der er godkendt til at forarbejde disse produkter

⁽¹⁾ EFT L 121 af 12.5.1994, s. 3.

- den forarbejdende industrivirksomhed ikke ligger over 75 km fra et grænsekontrolsted
- overførslen af produkterne fra landingshavnen til bestemmelsesindustrivirksomheden sker under toldtilsyn i henhold til fremgangsmåden i artikel 8, stk. 4, første led.

3. Der kan efter proceduren i artikel 29 indrømmes undtagelser fra artikel 6, stk. 1, litra b), og for så vidt angår det personale, der skal foretage kontrollen og udstede certifikaterne, fra artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, for grænsekontrolsteder, hvor fisk frembydes som omhandlet i Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer⁽¹⁾.

Artikel 20

1. Uden at det i øvrigt berører bestemmelserne i dette kapitel, foretager embedsdyrlægen eller den kompetente myndighed i tilfælde af mistanke om, at veterinærfor-skrifterne med hensyn til:

- a) produktets identitet eller faktiske bestemmelsessted
- b) at produktet giver de garantier, som lovgivningen kræver for den pågældende produkttype
- c) overholdelse af EF-lovgivningens dyre- og folkesundhedsmæssige garantier

ikke er overholdt, eller hvis der er tvivl herom, den veterinærkontrol, der skønnes relevant for at bekræfte eller afkræfte enhver sådan mistanke.

De kontrollerede produkter skal forblive under den kompetente myndigheds tilsyn, indtil resultatet af kontrollen foreligger.

Hvis mistanken bekræftes, skal kontrollen med produkter af samme oprindelse skærpes, jf. artikel 17, stk. 3.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 15. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/23/EF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10).

Artikel 21

1. Republikken Østrig har en frist på tre år fra datoen for tiltrædelsestraktatens ikrafttræden til at indføre den i dette kapitel omhandlede kontrolordning. I denne periode anvender Østrig de foranstaltninger, som efter proceduren i artikel 29 fastlægges inden datoen for tiltrædelsestraktatens ikrafttræden. Disse foranstaltninger skal sikre, at al nødvendig kontrol foretages så tæt ved EF's ydre grænse som muligt.

2. Republikken Finland har en frist på to år fra datoen for tiltrædelsestraktatens ikrafttræden til at indføre den i dette kapitel omhandlede kontrolordning. I denne periode anvender Finland de foranstaltninger, som efter proceduren i artikel 29 fastlægges inden datoen for tiltrædelsestraktatens ikrafttræden. Disse foranstaltninger skal sikre, at al nødvendig kontrol foretages så tæt ved EF's ydre grænser som muligt.

3. På anmodning af en medlemsstat kan der efter proceduren i artikel 29 gøres undtagelse fra kravene i bilag II, ottende led, for så vidt angår kontrolsteder ved grænserne til lande, der ansøger om tiltrædelse, i et tidsrum af to år fra den 1. juli 1999.

KAPITEL II

BESKYTTELSE

Artikel 22

1. Hvis der på et tredjelands område opstår eller spredes en sygdom, som er omhandlet i Rådets direktiv 82/894/EØF af 21. december 1982 om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet⁽²⁾, en zoonose, en sygdom eller andre foreteelser eller forhold, der kan udgøre en alvorlig fare for dyrs eller menneskers sundhed, eller hvis andre tungtvejende hensyn til dyrs eller menneskers sundhed gør det berettiget, navnlig på grund af resultaterne af inspektioner, som Kommissionens veterinærsagkyndige har foretaget, eller af kontrol på et grænsekontrolsted træffer Kommissionen straks på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat, afhængigt af hvor alvorlig situationen er, en af følgende foranstaltninger:

- suspension af import fra hele det pågældende tredjeland eller fra den pågældende del af tredjelandet og eventuelt fra transittredjelandet

⁽²⁾ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 58. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

— fastsættelse af særlige betingelser for produkter, der kommer fra det pågældende tredjeland eller fra en del af det pågældende tredjeland

— indførelse på grundlag af det faktisk konstaterede krav om relevant kontrol, der vil kunne omfatte specifikke undersøgelser af faren for folke- eller dyresundheden, og, alt efter resultatet af kontrollen, en forøgelse af hyppigheden af den fysiske kontrol.

2. Hvis det ved en kontrol som fastsat i dette direktiv viser sig, at en varesending kan være til fare for folke- eller dyresundheden, træffer den kompetente veterinærmyndighed straks følgende foranstaltninger:

— den beslaglægger og destruerer sendingen

— den underretter omgående de øvrige grænsekontrolsteder og Kommissionen om de konstaterede forhold og produkternes oprindelse i overensstemmelse med beslutning 92/438/EØF.

3. Kommissionen kan i det i stk. 1 nævnte tilfælde træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger for de i artikel 11, 12 og 13 omhandlede produkter.

4. Repræsentanter for Kommissionen kan straks aflægge besøg på stedet.

5. Såfremt en medlemsstat officielt underretter Kommissionen om, at det er nødvendigt at træffe beskyttelsesforanstaltninger, og Kommissionen ikke har anvendt bestemmelserne i stk. 1 og 3 eller ikke har forelagt sagen for Den Stående Veterinærkomité i overensstemmelse med stk. 6, kan denne medlemsstat træffe beskyttelsesforanstaltninger for de pågældende produkter.

Når en medlemsstat i henhold til dette stykke træffer beskyttelsesforanstaltninger over for et tredjeland eller en virksomhed i et tredjeland, underretter den de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom i Den Stående Veterinærkomité.

Den Stående Veterinærkomité skal have sagen forelagt efter artikel 28 inden for ti arbejdsdage med henblik på forlængelse, ændring eller ophævelse af foranstaltningerne i stk. 1 og 3. Proceduren i artikel 28 kan også benyttes til at vedtage de nødvendige beslutninger, herunder sådanne der vedrører flytning af produkter inden for EF og transit.

6. Afgørelser om ændring, ophævelse eller forlængelse af foranstaltninger, som er vedtaget i henhold til stk. 1, 2, 3 og 5, træffes efter proceduren i artikel 28.

7. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til dette kapitel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

KAPITEL III

INSPEKTION OG KONTROL

Artikel 23

1. Veterinærsagkyndige fra Kommissionen kan i samarbejde med de kompetente myndigheder, og såfremt det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af kravene i dette direktiv,

a) kontrollere om medlemsstaterne opfylder de nævnte krav

b) foretage kontrol på stedet for at sikre sig, at kontrollen udføres i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Den medlemsstat, på hvis område der foretages inspektion, yder Kommissionens veterinærsagkyndige al den bistand, der er nødvendig, for at de kan udføre deres opgave.

Kontrolresultaterne drøftes med den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat inden udarbejdelsen og udsendelsen af en endelig rapport.

3. Hvis Kommissionen skønner, at kontrolresultaterne gør det berettiget, iværksætter den i Den Stående Veterinærkomité en undersøgelse af forholdene. Den kan træffe de fornødne afgørelser efter proceduren i artikel 28.

4. Kommissionen følger udviklingen og ændrer eller ophæver efter proceduren i artikel 28, alt efter udviklingen, de afgørelser, der er omhandlet i stk. 5.

5. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 24

1. Hvis den i dette direktiv fastsatte kontrol gør det muligt at konstatere en grov overtrædelse eller gentagne overtrædelser af EF-veterinærlovgivningen, træffer den kompetente myndighed følgende foranstaltninger med hensyn til de produkter, der berøres af denne anvendelse, eller med hensyn til produkternes oprindelse:

— Den underretter Kommissionen om karakteren af de produkter, der er anvendt, og om det anfægtede parti; Kommissionen underretter straks alle grænsekontrolsteder.

— Medlemsstaterne skærper kontrollen med alle partier af produkter med samme oprindelse. Navnlig skal de ti på hinanden følgende partier med samme oprindelse

tilbageholdes ved grænsekontrolstedet mod betaling af et depositum til dækning af kontroludgifterne for at blive underkastet en fysisk kontrol, bl.a. ved udtagning af repræsentative prøver og laboratorieundersøgelser som nævnt i bilag III.

Hvis en ny kontrol viser, at EF-lovgivningen ikke er overholdt, forholdes der med de anfægtede partier eller anfægtede dele af partier som anført i artikel 17, stk. 2, litra a) og b).

— Kommissionen underrettes om resultatet af den skærpede kontrol og gennemfører under hensyntagen til disse oplysninger alle nødvendige undersøgelser for at fastlægge årsagerne til og baggrunden for de konstaterede overtrædelser.

2. Hvis kontrollen viser, at maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer er overskredet, foretages den i stk. 1, andet led, omhandlede kontrol.

3. Hvis der er tale om tredjelande, som har indgået ligestillingsaftaler med Fællesskabet, eller som nyder godt af nedsat kontrolhyppighed, og Kommissionen efter at have foretaget en efterforskning hos det pågældende tredjeland kompetente myndigheder når til den konklusion, at disse ikke har opfyldt deres forpligtelser og de garantier, der er givet i de i artikel 29, stk. 1, i direktiv 96/23/EF omhandlede planer, suspenderer den — efter proceduren i artikel 29 — vedkommende lands anvendelse af aftalen eller den nedsatte kontrolhyppighed for de anfægtede dyr og produkters vedkommende, indtil det pågældende tredjeland har godtgjort, at manglerne er blevet afhjulpnet. Suspensionen bekendtgøres efter samme procedure.

Om fornødent aflægges en delegation fra Fællesskabet med deltagelse af eksperter fra medlemsstaterne og med henblik på reetablering af anvendelsen af de pågældende aftaler for de pågældende tredjelands regning besøg på stedet for lokalt at kontrollere de foranstaltninger, som er truffet med henblik herpå.

Artikel 25

1. Skønner den kompetente myndighed i en medlemsstat på grundlag af resultaterne af den kontrol, som gennemføres på produkternes afsætningssted, at bestemmelserne i dette direktiv ikke er blevet overholdt på et grænsekontrolsted, på et toldoplag, i en frizone eller på et frilager, jf. artikel 12, i en anden medlemsstat, sætter den sig straks i forbindelse med den centrale myndighed i den pågældende medlemsstat.

Sidstnævnte myndighed træffer alle fornødne foranstaltninger og giver den kompetente myndighed i førstnævnte medlemsstat meddelelse om, hvilken kontrol der er udført, hvilke afgørelser der er truffet samt begrundelsen herfor.

Hvis den kompetente myndighed i førstnævnte medlemsstat nærer frygt for, at disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, søger den sammen med den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat at finde ud af, hvordan situationen kan afhjælpes, idet der eventuelt aflægges besøg på stedet.

Hvis den i første afsnit omhandlede kontrol viser, at direktivets bestemmelser gentagne gange ikke er blevet overholdt, underretter den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten Kommissionen og de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater herom.

Kommissionen kan på anmodning af den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten eller på eget initiativ under hensyn til arten af overtrædelserne:

— i samarbejde med den nationale myndigheder sende et inspektionshold til stedet

— pålægge den kompetente myndighed at skærpe kontrollen på grænsekontrolstedet, toldoplaget, frizonen eller frilageret.

Indtil Kommissionens konklusioner foreligger, skal den pågældende medlemsstat på anmodning af bestemmelsesmedlemsstaten skærpe kontrollen på grænsekontrolstedet, på toldoplageret, i frizonen eller på frilageret.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan for sit vedkommende skærpe kontrollen med produkter med samme oprindelse.

På anmodning af en af de to berørte medlemsstater skal Kommissionen, hvis det i femte afsnit, første led, omhandlede inspektionshold bekræfter uregelmæssighederne, efter proceduren i artikel 28 træffe passende foranstaltninger. Foranstaltningerne skal hurtigst muligt stadfæstes eller revideres efter samme procedure.

2. De klagemuligheder, der i henhold til gældende lovgivning i medlemsstaterne findes over for de afgørelser, der træffes af de kompetente myndigheder, berøres ikke af dette direktiv.

De afgørelser, der træffes af den kompetente myndighed, skal med angivelse af begrundelsen derfor meddeles den for fragten ansvarlige, som berøres af disse afgørelser, eller dennes repræsentant.

På anmodning af den for fragten ansvarlige, som berøres af disse afgørelser, eller dennes repræsentant skal de begrundede afgørelser meddeles den pågældende skriftligt med angivelse af de klagemuligheder, der, i henhold til gældende lovgivning i den medlemsstat som foretager kontrollen, står til hans rådighed, samt af form og frister for indgivelse af klage.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 26

1. Hver medlemsstat opstiller et program for udveksling af embedsmænd, der er bemyndiget til at foretage kontrol af tredjelandsprodukter.

2. Kommissionen sørger sammen med medlemsstaterne for, at de i stk. 1 omhandlede programmer koordineres i Den Stående Veterinærkomité.

3. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til gennemførelsen af de programmer, som følger af den i stk. 2 omhandlede koordination.

4. På grundlag af rapporter fra medlemsstaterne foretages der i Den Stående Veterinærkomité hvert år en undersøgelse af programmernes gennemførelse.

5. Medlemsstaterne anvender de indvundne erfaringer til at forbedre og udbygge udvekslingsprogrammerne.

6. EF skal yde et finansielt tilskud for at fremme udviklingen af udvekslingsprogrammerne. De nærmere bestemmelser for EF's finansielle tilskud og det beløb, der påregnes afholdt over EF's budget, er fastsat ved Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁽¹⁾.

7. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til stk. 1, 4 og 5 fastsættes efter proceduren i artikel 29.

Artikel 27

Medlemsstaterne sørger for, at embedsdyrlæger ved grænsekontrolstederne gennemgår de særlige uddannelsesprogrammer, der er nævnt i denne artikel.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 29 de retningslinjer, som skal gælde for programmet.

Kommissionen organiserer mindst en gang om året seminarer for de programansvarlige til sikring af koordination imellem dem.

De i denne artikel fastsatte foranstaltninger finansieres i henhold til afsnit III i beslutning 90/424/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 94/370/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 31).

KAPITEL IV

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 28

Når der henvises til proceduren i denne artikel, træffer Den Stående Veterinærkomité, der er nedsat ved Rådets afgørelse 68/361/EØF⁽²⁾, afgørelse i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 17 i direktiv 89/662/EØF.

Artikel 29

Når der henvises til proceduren i denne artikel, træffer Den Stående Veterinærkomité afgørelse i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 18 i direktiv 89/662/EØF.

Artikel 30

Bilag II og III til dette direktiv kan suppleres efter proceduren i artikel 29.

Artikel 31

Dette direktiv berører ikke de forpligtelser, der følger af toldbestemmelserne.

Artikel 32

Medlemsstaterne kan med henblik på gennemførelsen af dette direktiv anmode om finansiell bistand fra EF i henhold til artikel 38 i beslutning 90/424/EØF.

Artikel 33

Direktiv 90/675/EØF ophæves med virkning fra den 30. juni 1999.

Retsakter, der er vedtaget på grundlag af direktiv 90/675/EØF, skal fortsat gælde indtil vedtagelsen af bestemmelser, der skal træde i stedet herfor på grundlag af dette direktiv.

Retsakter, der vedtages på grundlag af dette direktiv skal, når det viser sig nødvendigt, præcisere fra hvilken dato disse bestemmelser træder i stedet for de tilsvarende bestemmelser i den retsakt, der er vedtaget på grundlag af direktiv 90/675/EØF.

Henvisninger til det i stk. 1 ophævede direktiv læses som henvisninger til nærværende direktiv i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag IV.

⁽²⁾ EFT L 255 af 18.10.1968, s. 23.

Artikel 34

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1999 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og administrative bestemmelser fra den 1. juli 1999.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 35

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 36

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1997.

På Rådets vegne

F. BODEN

Formand

*BILAG I***OMFATTEDE OMRÅDER, JF. ARTIKEL 1**

- 1) Kongeriget Belgiens område.
  - 2) Kongeriget Danmarks område, bortset fra Færøerne og Grønland.
  - 3) Forbundsrepublikken Tysklands område.
  - 4) Kongeriget Spaniens område, bortset fra Ceuta og Melilla.
  - 5) Den Helleniske Republiks område.
  - 6) Den Franske Republiks område.
  - 7) Irlands område.
  - 8) Den Italienske Republiks område.
  - 9) Storhertugdømmet Luxembourgs område.
  - 10) Kongeriget Nederlandenes europæiske område.
  - 11) Den Portugisiske Republiks område.
  - 12) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands område.
  - 13) Republikken Østrigs område.
  - 14) Republikken Finlands område.
  - 15) Kongeriget Sveriges område.
-

BILAG II

BETINGELSER FOR GODKENDELSE AF EF-GRÆNSEKONTROLSTEDER

For at kunne opnå EF-godkendelse skal grænsekontrolstederne råde over:

- det personale, der er nødvendigt for at føre kontrol med de dokumenter (sundheds- eller hygiejnecertifikat eller ethvert andet dokument som foreskrevet i EF-bestemmelserne), der ledsager produkterne
- tilstrækkeligt mange dyrlæger og særligt uddannede medhjælpere til, at de i forhold til den mængde produkter, der skal behandles på grænsekontrolstedet, kan kontrollere, at produkterne svarer til ledsagedokumenterne, samt føre systematisk fysisk kontrol med hver enkelt varesending
- tilstrækkeligt personale til at udtage og behandle stikprøver fra varesendinger, som frembydes på et givet grænsekontrolsted
- tilstrækkeligt rummelige lokaler til det personale, der skal varetage veterinærkontrollen
- et lokale og egnede hygiejniske anlæg til rutinemæssige analyser og prøveudtagning i henhold til dette direktiv
- et lokale og egnede hygiejniske anlæg til at udtage og behandle stikprøver til rutinekontrol som omhandlet i EF-bestemmelserne (mikrobiologiske normer)
- et specialiseret laboratorium, som kan udføre særlige analyser af prøver udtaget på dette kontrolsted
- lokaler og køleanlæg til oplagring af varesendinger, som er udvalgt til analyse, og produkter, som grænsekontrolstedets dyrlæge ikke har tilladt bragt i fri omsætning
- egnet udstyr til hurtig udveksling af oplysninger, navnlig med de øvrige grænsekontrolsteder (gennem et edb-system som fastsat i artikel 20 i direktiv 90/425/EØF eller SHIFT-projektet)
- en virksomhed, som kan udføre den i direktiv 90/667/EØF omhandlede behandling.

—————

BILAG III

FYSISK KONTROL AF PRODUKTERNE

Fysisk kontrol af de animalske produkter skal sikre, at produkternes tilstand altid er i overensstemmelse med den anvendelse, der er anført i veterinærcertifikatet eller -dokumentet. Man skal altså kontrollere de oprindelsesgarantier, som tredjelandet har givet, og bekræfte, at den efterfølgende transport ikke har ændret forudsætningerne for de garantier, der blev givet ved afsendelsen. Kontrollen består i

- a) organoleptisk kontrol: f.eks. lugt, farve, konsistens, smag
- b) simple fysiske eller kemiske prøver: gennemskæring, optøning, kogning
- c) laboratorieundersøgelser til påvisning af:
  - restkoncentrationer
  - patogener
  - forureninger
  - tegn på forringelse.

Uanset produkttype kræves der:

- a) kontrol af transportbetingelserne og -midlerne, navnlig med henblik på at undersøge, om der er mangler ved eller brud på kølekæden
- b) en sammenligning af, om sendingens faktiske vægt svarer til den, der fremgår af veterinærcertifikatet eller -dokumentet. Om nødvendigt vejes hele sendingen
- c) nøje kontrol af emballagen og alle angivelser herpå (stempler, etiketter osv.) med henblik på at sikre, at de er i overensstemmelse med EF-lovgivningen
- d) kontrol af, om EF-bestemmelsernes krav til temperatur er blevet overholdt under transporten
- e) undersøgelse af et helt sæt pakninger eller for løst ladede produkters vedkommende, prøveudtagning med henblik på organoleptisk og fysisk-kemisk kontrol samt laboratorieundersøgelser.

Undersøgelserne skal omfatte en hel række prøver, der er udtaget forskellige steder i hele sendingen, evt. efter delvis aflæsning for at give adgang til hele sendingen.

Undersøgelsen bør omfatte mindst 1 % af stykkerne eller pakningerne i en sending, dog mindst to stykker/pakninger og højst ti.

Afhængigt af produkter og omstændigheder kan veterinærmyndighederne dog kræve mere omfattende kontrol.

Hvad angår løst ladede produkter, skal der udtages mindst fem prøver forskellige steder i sendingen

- f) når resultaterne af laboratorieundersøgelser, som udføres stikprøvevis, ikke foreligger umiddelbart, og der ikke er nogen umiddelbar fare for folke- eller dyresundheden, kan sendingerne frigives.
Når laboratorieundersøgelserne foretages på grund af mistanke om uregelmæssigheder, eller foregående undersøgelser har vist, at der forekommer sådanne, bør sendingerne først frigives, når resultaterne af undersøgelserne viser, at det ikke længere er tilfældet
- g) aflæsning af hele sendingen bør kun ske i følgende tilfælde:
  - hvis læssemetoden bevirker, at man ikke kan få adgang til hele sendingen ved en delvis aflæsning
  - hvis stikprøvekontrollen har påvist uregelmæssigheder
  - hvis den foregående sending udviste uregelmæssigheder
  - hvis embedsdyrlægen har mistanke om uregelmæssigheder
- h) når den fysiske kontrol er afsluttet, bør den kompetente myndighed attestere kontrollen ved at genlukke og officielt stemple alle åbnede pakninger og genplombere alle containere samt angive plombenummeret på grænsepassagedokumentet.

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 90/675/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2, litra a)	Artikel 2, stk. 2, litra a)
Artikel 2, stk. 2, litra b)	Artikel 2, stk. 2, litra b)
Artikel 2, stk. 2, litra c)	Artikel 2, stk. 2, litra c)
Artikel 2, stk. 2, litra d)	Artikel 2, stk. 2, litra d)
Artikel 2, stk. 2, litra e)	Artikel 2, stk. 2, litra e)
Artikel 2, stk. 2, litra f)	Artikel 2, stk. 2, litra f)
Artikel 2, stk. 2, litra g)	Artikel 2, stk. 2, litra g)
Artikel 2, stk. 2, litra h)	Artikel 2, stk. 2, litra k)
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 12
Artikel 6	Artikel 13
Artikel 7	—
Artikel 8, stk. 1	—
Artikel 8, stk. 2	Artikel 4, stk. 4, litra b)
Artikel 8, stk. 3	Artikel 10
Artikel 8, stk. 4	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 6
Artikel 10	—
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 16
Artikel 15	—
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 18a	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20	Artikel 23
Artikel 21	Artikel 25
Artikel 22	Artikel 26
Artikel 23	Artikel 28
Artikel 24	Artikel 29
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26	Artikel 31
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 32
Artikel 32	Artikel 34
Artikel 33	Artikel 36
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III

RÅDETS DIREKTIV 97/79/EF

af 18. december 1997

om ændring af direktiv 71/118/EØF, 72/462/EØF, 85/73/EØF, 91/67/EØF, 91/492/EØF, 91/493/EØF, 92/45/EØF og 92/118/EØF for så vidt angår tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

For klarheds skyld blev Rådets direktiv 90/675/EØF vedrørende principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i EF⁽⁴⁾, ophævet og afløst af direktiv 97/78/EF⁽⁵⁾;

at direktiv 90/675/EØF er blevet afløst af direktiv 97/78/EF har konsekvenser for de nuværende tekster til følgende rådsdirektiver:

— 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og handel med fersk fjerkrækød⁽⁶⁾

— 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande⁽⁷⁾

— 85/73/EØF af 29. januar 1985 om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød omhandlet i direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF, 90/675/EØF og 91/496/EØF (som ændret og kodificeret)⁽⁸⁾

— 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter⁽⁹⁾

— 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af toskallede bløddyr⁽¹⁰⁾

— 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer⁽¹¹⁾

— 92/45/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med nedlægning af vildtlevende vildt og afsætning af kød heraf⁽¹²⁾

— 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og, for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF⁽¹³⁾;

disse direktiver bør derfor tilpasses teksten til direktiv 97/78/EF —

⁽¹⁾ EFT C 258 af 23.8.1997, s. 7.

⁽²⁾ EFT C 85 af 17.3.1997, s. 76.

⁽³⁾ EFT C 66 af 3.3.1997, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 373 af 31.12.1990, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

⁽⁵⁾ Se side 9 i denne Tidende.

⁽⁶⁾ EFT L 55 af 8.3.1971, s. 23. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/23/EF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10).

⁽⁷⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/91/EF (EFT L 13 af 16.1.1997, s. 27).

⁽⁸⁾ EFT L 32 af 5.2.1985, s. 14. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

⁽⁹⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/22/EF (EFT L 243 af 11.10.1995, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/61/EF (EFT L 295 af 29.10.1997, s. 35).

⁽¹¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 15. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/23/EF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10).

⁽¹²⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 35. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/23/EF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10).

⁽¹³⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/90/EF (EFT L 13 af 16.1.1997, s. 24).

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. I direktiv 71/118/EØF foretages følgende ændringer:

- a) I artikel 14a, stk. 2, litra a), ophæves andet punktum
- b) Artikel 17, stk. 2, ophæves.

2. I direktiv 72/462/EØF foretages følgende ændringer:

- a) I artikel 31a ændres »artikel 17 i direktiv 90/675/EØF« til »artikel 18 i direktiv 97/78/EF«
- b) Artikel 31 ophæves.

3. I artikel 3, stk. 1, i direktiv 85/73/EØF ændres »artikel 20 i direktiv 90/675/EØF« til »artikel 23 i direktiv 97/78/EF«.

4. I direktiv 91/67/EØF foretages følgende ændringer:

- a) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Principperne og reglerne i direktiv 91/496/EØF og 97/78/EF finder anvendelse, især med hensyn til tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, der skal foretages af medlemsstaterne, og de beskyttelsesforanstaltninger, der skal indføres.«

- b) Artikel 24 ophæves.

5. Artikel 10, stk. 2, i direktiv 91/492/EØF ophæves.

6. I direktiv 91/493/EØF foretages følgende ændringer:

- a) I artikel 10, stk. 2, ændres »artikel 18, stk. 3, i direktiv 90/675/EØF« til »artikel 19, stk. 2, i direktiv 97/78/EF«
- b) Artikel 12, stk. 2, ophæves.

7. I direktiv 92/45/EØF foretages følgende ændringer:

a) Artikel 17, stk. 2, ophæves

b) Artikel 19, stk. 2, ophæves.

8. I direktiv 92/118/EØF foretages følgende ændringer:

- a) I artikel 12, stk. 1, andet afsnit, ændres »artikel 8, stk. 2, i direktiv 90/675/EØF« til »artikel 4, stk. 4, litra b), i direktiv 97/78/EF«
- b) Artikel 12, stk. 2, ophæves.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1999 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og administrative bestemmelser fra den 1. juli 1999.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1997.

På Rådets vegne
F. BODEN
Formand